

Valkoisen armeijan sotilaat! Lopettakaa turha verenvuodatus, jättäkää puolustuslinnakkeenne ellette halua tulla haudatuiksi nihin! Älkää täyttäkö upseerienne käskyjä, siirtykää Punaisen Armeijan puolelle!

KANSAN SANNA

N:o 43

v. 1940

Suomen hallituskoplan kiinteä yhteys Englannin imperialistien kanssa

Suomen kansa elää raskaiden koettelemuksien ja suurten kärsi-
hyksien päiviä. Koko Suomen kansa on puettu asetalkiin. Parhaassa miehuusiässä olevat miehet kuolevat taistelukentillä ja heidän lapsensa, vaimonsa ja vanhuksensa ovat ajatut kodeistaan mieron-
tielle. Rintamalla vuotaa isien, veljien, miesten ja poikien veri — rintaman takana menehdytään suuruun heidän ja omasta kohtalosta.

Kenelle on välttämätön tämä sota?
Hallituslehdet yrittävät kaikkein keinoin "todistella" nykyisen sodan historiallista välttämättömyyttä. Neuvostoliiton hyökkäyspolitiikkaa yms.

Me olemme varmasti valtuutettuja siitä, että Suomen kansan vuodattamista verivivosta ja kyyneleistä joutuvat vastaamaan — Cajanderien, Tannerien ja kumppanien koplakunta jotka oman henkilökohtaisen rikastumisensa ja englantilaisten imperialistien määräyksestä aloittivat tämän kauhean verenvuodatuksen.

Englanti on erikoisesti kiinnostettu Suomen metsärikkauksiin ja sen ohella myöskin Suomen asioihin. Suomen ulkomaankaupan yleisestä summasta, joka teki v. 1937 — 9.379 miljoonaa markkaa, lankesi Englannin osalle 4.189 miljoonaa markkaa. V. 1937 puutavaran ulosvienti maasta teki 7.801 miljoonaa markkaa, josta vieni Englantiin — 4.093 miljoonaa markkaa.

Hyvistä ystävyys- ja kauppasuhteista Englannin kanssa ovat kiinnostetut ensitilassa huomattimmat Suomen hallitusmiehet. Entisen hallituksen päämiehen herra Cajanderin, joka on "Kansallisen edistyspuolueen" puheenjohtaja, puolueen, joka on muodostunut liikemiesistä, — on yksi suurimmista metsäteollisuuden harjoittajista.

Cajander on "Enso Gutzeit O/Y" puheenjohtaja, jolla yhtymällä on 270 miljoonan markan suuruisen pääoma. Tämän samaisen yhtymän hallinnon jäseniä ovat Suomen presidentti Kallio ja ulkoasiain ministeri Tanner. Lisäksi Cajander johtaa "Tornator O/Y", jonka pääoma on 58 miljoonaa markkaa, Remin "Veitsiluoto O/Y", jonka pääoma on 100 miljoonaa markkaa, "Kajanin Puutavara O/Y", jonka pääoma on 75 miljoonaa markkaa ja "Oulun O/Y", jolla on 120 miljoonan markan suuruisen pääoma.

Ulkoasiain ministeri Tanner, joka on edelläsanotun "Enso Gutzeit O/Y" yksi pääosakkaita, on myöskin "Osuusliike Elannon" johtaja, jolla on 10 miljoonan markan pääoma ja 58 miljoonan markan reservipääoma, sekä omaa 300 kauppa eri puolilla maata.

Entinen ulkoasiain ministeri Erleko on "Sanoma O/Y" puheenjohtaja ja valtion osakepääomatehtaan jäsen. Ollen edistyspuolueen sanomalehden "Helsingin Sanomien" päätoimittajana, Erleko näytteli hyvin huomattavaa osuutta Suomen politiikassa.

Herra Paasikivi, joka teki kaikkensa, että neuvottelut Neuvostoliiton kanssa epäonnistuivat, on "Hypoteekkipankin" hallinnon puheenjohtaja, jolla pankilla on 50 miljoonan markan suuruisen pääoma.

Puolustusneuvoston puheenjohtaja Mannerheim on "Helsingin Osakepankin" puheenjohtaja, jolla on 131 miljoonan markan pääoma ja 82 miljoonan markan reservipääoma.

Armeijan komentaja ja puolustusneuvoston jäsen Österman on näitä kiinteämmässä yhteydessä teollisuuden harjoittajiin ja valtion sotateollisuuden intresseihin.

Tällaisia ovat ne herrat, jotka johtavat Suomen politiikkaa.

Onhan selvä, että herrojen Cajanderin, Tannerin, Mannerheimin ja heidän kannattajiensa seikkailupolitiikka ajaa takaa kauppapalasia ja henkilökohtaisia etuja.

Heidän ohjelmansa on voittojen tavoittelu, eikä kansan elinoloista huolehtiminen.

Sotilaat! Näiden miljoonamiesten puolesta te verta vuodatatte.

Kirje, joka ei saapunut ajoissa sille, kenelle se oli osoitettu

Rakas Väinö.
Saimme sinulta lyhyen tiedoituksen, että olet vielä elossa ja terveinä. Me olimmekin jo kovasti huolissamme sinusta, kun emme saaneet mitään tietoa.

Sinä kirjeessäsi pyydät lähettämää lämpimiä vaatteita ja huopakengät, mutta mitä me voimme tehdä? Sen edellä, kun meidät karkoitettiin kodista, takavarikoitiin armeijaa varten huopakengäsi ja alusvaatteethan sinä otit mukaasi. Ostaa ei nyt mistään saa. Koko omaisuutemme

(Jatkuu 4:llä siv.)

Sotavankeja soittamassa hanurilla, kanteleella ja kitaralla

Työkumppaneilleni Suomen opettajille, koko maaseudun henkisen työn tekijöille

Kallit ystävät!

Minä olen Ruhtinaan koulun opettaja, entinen suojeluskuntalainen J. Tammenmaa. Jouduin bolsheviikeille vangiksi ja ajattelin, että suojeluskuntalaisena tulen ammutuksi. Minua kohdeltiin kuitenkin aivan päinvastoin, siirrettiin hyvin. Täällä sain tietää ja nähdä paljon sellaista, mitä me teidän kanssanne kotimaassamme emme tiedäneet, emmekä kuulleet.

Sain kuulla Suomen Kansanhallituksen muodostamisesta Otto Kuusisen johdolla ja luin sen julistuksen. Uusi hallitus esiintyy demokraattien ja laajan työrintaman muodostamisen puolesta. Minun mielestäni meidän on kaikin voimin tuettava uutta Suomen kansanvaltaista valtiomuotoa, jota vastaan maamme taantumus — kenraalit, upseerit, terrorilla ja provokatioilla taistelee.

Punainen Armeija kannattaa meidän uutta hallitusta. Sillä ei ole minkäänlaisia valloituspyrkimyksiä. Suomen itsenäisyys taataan.

Luin Neuvostoliiton ja Suomen kansanvaltaisen hallituksen välisen sopimuksen, josta sain tietää, että me suomalaiset saamme lisää huomattavan alueen Neuvosto-Karjalasta.

Valko-Suomen hallituksen painostus Ruotsiin

Talinnassa. Kuten tiedoittaa lehti "Uus Eesti", viitaten erilaisiin ulkomaalaisiin lähteisiin, valko-Suomen Kyti-Tannerin "hallitus" voimakkaasti koetti vetää Ruotsin sotaan Neuvostoliittoa vastaan. Tässä useamman kerran matkustivat tarkoituksessa Tukholmaan

Maamme suomalainen kulttuuri, kieli ja elämäntavat ovat koskemattomat. Kukaan ei aiokaan meitä venäläistyttää, mikä tietenkin herättäisi meissä tavatonta vastustusta, kuten aikoinaan routavuosien aikana.

Täten meidän kaikkien Suomen työtätekevien henkisen työn tekijöihin tehtävänä on olla kannattamatta sotaa Neuvostoliittoa vastaan, vaan toimittava sen lopettamiseksi.

Selvittääkää tämä totuus kansalle!

Aukaiskaa tie kansanvaltaiselle valtiomuodolle!

Kutsukaa kansaa rauhaan ja luovaan elämään!

Meitä petettiin.

Minäkään en voi vaieta todellisista sodan tarkoituseristä, sillä en halua, että te uhrasitte elämäne ja tulevaisuutenne vääryyden eikä kansan etujen puolesta.

Eläköön vapaa ja riippumaton Kansanvaltainen Suomi ja sen veljellinen ystävyys Neuvostoliiton kanssa!

Eläköön Suomen Kansanhallitus ja sen johtaja Otto Kuusinen!

Kansakoulun opettaja

J. TAMMENMAA.

"MINUN SILMÄNI AUKENIVAT"

Alikersantti Lauri Frimannin kirje valkosuomalaisille sotilaille.

Kuulkaa, sotilaat, mitä teille alikersantti Lauri Frimann kirjoittaa.

"Toverit Suomen armeijan sotilaat!

Lukekaa minun kirjeeni siellä, missä teitä vaivaa kylmyys ja epävarmuus tulevasta kohtalostanne.

Kun jouduin vangiksi, niin suhtauduttiin minuun aivan toisin, kuin sanoivat upseerit. Sillä hetkellä kun jouduimme vangiksi ja luovutimme aseet, ympäröivät meidät puna-armeijalaiset ja komentajat, sekä tšekalaiset toverit ja puristivat meidän käsiämme, kyselivät elämästämme, tarjoivat savukkeita, veivät lämpöiseen huoneeseen, jossa saimme kuivata vaatteemme. Meihin suhtaudutaan samanlaisella huomautuksella, kuin omiin taistelijoihin. Sairaat ja haavoittuneet ovat siirretyt sairaalaan. Meidän luonamme käy joka toinen päivä lääkäri. Ruoka, jota meille annetaan on ravitsevaa, teetä ja tupakkaa saamme riittävästi. Täällä kaikki suhtautuvat meihin toverillisesti, eikä ole ylväitä herroja, kuten siellä valko-Suomessa. Puna-armeijan taistelijat ovat puetut lämpimästi. Kaikilla puna-armeijalaisilla on hyvät sinellit, huopasaappaat ja vanulla topatut vaatteet. Aseistus on ensiluokkainen, hyökkäysvaunuja on vaikka kuinka paljon.

Minä olin alikersantti ja pahasti petetty. Vasta täällä minun silmäni aukenivat ja olen tullut vakuutetuksi, että sodan jatka-

(Jatkuu 4:llä siv.)

Tiedätkö te, kuka on Mannerheim? Mannerheim on entisen Venäjän keisarin kenraali—Suomen kansan pyöveli. Vuonna 1918 hänen määräyksestä lahtarit hirttivät, ampuivat ja teloittivat 40.000 henkeä, tappoivat kiduttamalla ja nälällä vankiloissa ja keskitysleireillä 15.000 ja telkivät vankiloihin 90.000 henkeä.

SUOMEN KANSAN PYÖVELI— MARSALKKA MANNERHEIM

Suomen puolustusneuvoston puheenjohtaja — marsalkka Karl Gustaf Emil Mannerheim 20 vuotta sitten eräässä lahtarien paraatissa antoi kuuluisan valansa. Hän ilmoitti, ettei pane miekkaansa tuppeen, ennenkuin Leningrad on valloitettu ja Karjala yhdistetty Suomeen.

Tämän jälkeen on hän usein kallistellut miekkaansa. Onko Mannerheim aina ollut venäläisiä vastaan, onko hän aina vihannut venäjän valtiota?

Ei. Tämä viha pulpahti ilmi-leikkiin vasta siitä hetkestä, jolloin muodostui Neuvostovalta, joka turvasi Suomen valtiollisen riippumattomuuden, ensimmäisenä tunnusti sen; siitä hetkestä, jolloin valtaan tuli Lenin-Stalinin puolue, joka on kirjoittanut ohjelmaansa kansojen itsemääräämisoikeuden jo aikoa ennen Lokakuun vallankumousta.

Siihen aikaan, kun Venäjän bolshevikit taistelivat tsarismia vastaan tämän ohjelmakohtansa toteuttamiseksi — paroni Mannerheim — joka on ruotsalainen kansallisuudeltaan ja suurien kartanoiden omistaja Suomessa "uskolla ja totuudella" palveli Venäjän tsaria. Hän oli Venäjän tsarin armeijan kenraalina, kansojen teloittajan Nikolai II läheisenä henkilönä, — henkivartijana. Hän oli Suomen ja Venäjän työtätekevien vihaaman kenraali-kubernööri Bobrikovin oikeana kätenä.

Silloin, kun Nikolai verinen nojautuen pistimiin, yritti tehdä Suomen siirtomaakseen ja venäläistyttää se — Nikolain armeijassa uskollisesti palveli Mannerheim ja sai palveluksistaan kunniamerkkejä.

Hän palveli siinä armeijassa, joka tukahdutti v. 1905 vallankumouksen Venäjällä ja Suomessa ja on syönyt vankiloihin Suomen ja Venäjän kansojen parhaimmat edustajat. Tämä monarkisti — "demokratian" puolustaja Venäjän tsarin määräyksestä tukahdutti verin kansan vallankumouksen Persiassa ja sai tästä verityöstään lahjaksi Nikolai II kultaisen asean.

Nämä kaikki olivat ainoastaan laajoista sitä tehtävää varten, jota hän joutui lähitulevaisuudessa täyttämään. Hän v. 1914 alkaen soti saksalaisia vastaan, mutta se ei estänyt häntä v. 1918 kutsuunsa wilhelmiläisiä sotilaita avukseen tarkoituksella turvata kartanot, palatsit ja tehtaat pääoman omistajille, jotta he voisivat esteettä edelleen riistää Suomen työtätekevää kansaa. Suomalaiset jääkärät ottivat itselleen päällikköksen sen, joka taisteli heitä vastaan. Nojautuen saksalaisia pistimiin hän tukahdutti Suomen kansan vallankumouksen v. 1918 ja järjesti enenkuulumattoman terrorin Suomen työtätekeviä vastaan. Hallituksen virallisten tietojen mukaan vankileireihin ja vankiloihin suljettiin 70.000 ihmistä. Kymmenen tuhatta ihmisistä ammuttiin ja 20.000 kuoli nälkään

vankileireillä. Tässä tämä tsaristisen virkamiehen ansioluettelo, joka Venäjän vallankumouksen voiton jälkeen tuli yhdeksi Venäjän vapaiden kansojen mitä raivokkaammaksi viholliseksi.

Taistellessaan Venäjän kansaa vastaan hän, kuten muutkin tsarin kenraalit, on myynyt oman tuntonsa, sekä miekkansa pirulle. Myynyt itsensä Englannin imperialismille, joka pyrki muuttamaan Suomen siirtomaakseen ja jo on ostanut Suomen hallituskoplan.

Ei ole senvoksi sattuma, että Englannin imperialismin agentti, Venäjän ja Suomen kansojen verivihollinen, joka aina on taistellut Suomen riippumattomuutta vastaan, kuuluu Siperian pyöveli, amiraali Koltshak heinäkuun 23 p:nä v. 1919 kirjoitti Mannerheimille:

"...Minä pyydän Teitä, kenraali, ottamaan vastaan minun sydämellinen onnentoivotukseni, kuten Venäjän armeijan ikuisen muiston osoituksena Teidän mainehikkaasta menneisyydestänne sen riveissä..."

Nyt se sama Mannerheim on Suomen puolustusneuvoston puheenjohtajana.

Sotilaat! Tiedäkää, että teidän armeijaanne komentaa kansan pyöveli ja verivihollinen. Käsitäkää, että palvelen Mannerheimiä te samalla puolustatte omia sortajianne. Itsensä myyneen hallituksen pettämänä te taistlette Suomen työtätekevän kansan riippumattomuutta, vapautta ja onnea vastaan. Minkä takia teidän pitäisi puolustaa Mannerheimiä, kapitalisteja ja kartanonherroja?

Heittäkää aseenne, siirtykää uuden, vapaan kansanvaltaisen Suomen todellisen puolustajan — Punaisen Armeijan puolelle, joka tuo mukanaan paljon kärsineelle Suomen työtätekeväälle kansalle riippumattomuuden, vapaan ja onnellisen elämän.

KANSAN YSTAVÄ.

Me taistelemme vapaan Suomen puolesta

Me suurella ilolla astuimme Suomen Kansanarmeijan ensimmäisen armeijakunnan riveihin. Me tiedämme, minkä puolesta me taistelemme.

Yli 20 vuotta orjuutti Suomen työtätekevää kansaa Mannerheim-Tannerin-Rydin kirottu koplakunta. Nyt on koittanut maksun aika.

Me astuimme Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan Kansanhallituksen lippujen alle, joka veljellisen Punaisen Armeijan avustuksella vie Suomen vapaustaistelun lopulliseen voittoon.

Meidän voimamme joka päivä kasvavat ja tulevat kasvamaan. Petetyt suomalaiset työlliset ja talonpojat, jotka väkipakolla ovat puettut sotilastakkeihin, jättävät mannerheimiläiset "sotakilhoilijat" ja siirtyvät meidän puolellemme.

Lähellä on valkospomalaisten joukkoja lopullisen tuhon päijä.

Moisionvaaran köyhä talonpoika Simo Makkonen sai hevosen Puna-armeijalta.

HEVOSEN SAANEEN TALON- POJAN KIRJE

Suojärven kunnan asukkaat hyvin tuntevat Moisionvaaran kylän, useat ovat käyneet siellä ja jos eivät tiedä, niin ainakin ovat kuulleet Simo Makkonen-nimisestä talonpojasta. Kylämme jo joulukuun ensipäivistä on Punaisen Armeijan vapauttama. Täällä on valittu kansanrintamakomitea ja järjestetty normaalin rauhallinen elämä. Minä, Moisionvaaran kylän asukas, käännyin tällä kirjeelläni niiden puoleen, jotka ovat koko ikänsä eläneet rehellisellä työllä ja työssä nakevat oman tulevaisuuden.

Heittäkää päästänne valhe venäläisistä. Minä kuulin venäläisistä, puna-armeijalaisista ja bolsheviikeistä samoja juttu-

ja mitä teille puhutaan vielä nytkin ja täytyy tunnustaa, että pelkäsinkin vaikka en kaikkea uskonutkaan. Nyt minä kaikesta sydämestäni avoimesti ilmoitan, että tämä on rikokselinen valhe, peloittelu, mitä meitä kohtaan on harjoitettu ja me pikku lapsien tavoin uskoimme näitä satuja.

Olen onnellinen, että elän Punaisen Armeijan kanssa ja tutustuin lähemmin venäläisiin. Entä ketä ovat bolshevikit? Sitä minä en vielä tiedä, koska kaikki mielestäni kunnan ihmiset puhuvat vakavasti ja leikillään, että he ovat bolsheviikkejä.

Puna-armeijalaiset ovat veljämme ja huolimatta siitä, että me emme osaa kieltä, kuitenkin hyvin ymmärrämme toinen toisiamme. Meidän kylän jokainen kansalainen sanoo, että he eivät ole millään ketään loukanneet. Meitä kaikkia ihmetyttää se huomio, jota he meitä kohtaan osoittavat, jonka tarpeessa me olemmekin. He auttoivat minuakin. Kyläläisemme tietävät, että useita vuosia, vaikka minä koetin, en voinut hankkia itselleni hevosta. Entä minkälainen on talonpojan elämä ilman hevosta? Ja nyt minulla on hevonen. Sen on antanut minulle maksuttomasti Puna-armeija. Kiitos Punaiselle Armeijalle. Kiitos ihmisille, jotka käsittävät köyhän talonpojan tarpeet. Punaista Armeijaa ei tarvitse pelätä, vaan iloita sen saapumisesta. Kaikki ne, jotka eivät ole poistuneet kodeistaan, sanovat sitä samaa.

Tahdon lausua, että tässä kirjeessäni ei ole sanaakaan valhetta. Se on kaikki alusta loppuun pyhää totuutta.

Moisionvaaran kylän talonpoika, SIMO MAKKONEN.

Ruotsi kieltäytynyt osoittamasta soti- laallista apua Suomelle

Ruotsin pääministeri Hanssonin ilmoitus.

TUKHOLMA. Ruotsin Venäjäntoimisto julkaisee seuraavan tiedonannon: "Selvittääkseen lehdistössä ilmestyviä tietoja Suomen avustuspöytäkirjoista Ruotsilta, Ruotsin ministeriön puheenjohtaja Hansson ilmoitti useampaan kertaan Ruotsin hallitus saanut Suomen hallitukselta pyyntöjä varustamisesta erilaisilla tarpeilla. Nämä pyynnöt tavallisesti olisi voitettava. Käsiteltiin myös kysymyksiä Ruotsissa haavoittuneiden ja sota-invaliidien lääkitsemisestä ja Ruotsista työlläisten lähettämisestä Suomeen. Tämän johdosta oli ryhdytty vastaaviin toimenpiteisiin. Eräiden Suomen hallituksen jäsenten Tukholman-matkansa aikana on nostettu kysymys Suomelle varustamisen sotilaallisen avunannon osoittamisesta. Helmikuun 11 p:nä Suomen ulkoasiain ministeri käsitteli tätä kysymystä Ruotsin pääministerin, ulkoasiain- ja sota-asia ministerien kanssa. Suomen puoli esitti toivomuksensa, että ruotsalaiset sotajoukot olisi lähetettävä Suomeen. Ruotsin puoli muistutti ohjeista kysymyksessä Ruotsin avunannosta Suomelle, jotka mm. olivat esitetyt pääministerin julkaisussa parlamentille tammikuun 17 p:nä, joka sai yleisen hyväksymisen. Ei ole tapahtunut sen jälkeen minkäänlaista muutosta tässä katsantokannassa."

Sotilaat! Älkää uskoko valhetta „isänmaan puolustamisesta“! Teidät ajettiin ei isänmaan puolustamiseksi, vaan Erkon ja Mannerheimin sota-seikkailun puolustamiseksi!

ERKKI HAASINEN (Suomen sotilaan kertomus)

Meille annettiin kiväärit ja patruunaa jokaiselle. Kompantentantaja luutnantti Korhonen tarkasti riviin järjestyneet sotilaat ja pysähtyi rivin oikealle puolelle heikosti horjahdellen (jäntästyneellä hetkellä hänellä oli maistaa pullosta), ja käski kukaan näin komensi:

— Sotilaat, perässäni, käyden...

Vierelläni olivat toverini — Viljo Timonen, 17-vuotinen Lauri Tuttavainen. Minä olin heistä vanhaampi. Molemmat olivat aina luonani, neuvottelivat ja jakoivat kanssani surut ja ilot. Oli yö.

— Minä en nähnyt toveritani. Viljo Timonen kääntyi puoleeni ja yritti kättäni hiljaa sano:

— Tässä sitä nyt ollaan. Jotain tulossa. Jossain kaukana metsänsä takana räjähtelivät tykkien äänne. Jokaisen ammuksen räjähdys koski kipeästi meihin. — Jotain on tulossa.

Viljoon käsi tapisi ja minä tunnin, samoin kuin itsessäni vilun väristystä. Huonot, väsyneet sinellit, jotka annettiin meille rintamalle lähtiessä, eivät suojata meitä kylmyydeltä. Miesruokiemme jännittäneisyys nousi huippuunsa. Meidät lähetetään nyt silmin nähtävään kuolemaan. Minä me hyvin käsittimme.

— Minä, Viljo, Lauri ja suurin osa meidän työkomppanian sotilaita olivat vanhuksia ja nuorukaisia. He eivät koskaan olleet nähneet kivääriä.

— Me kuljimme rintamaa kohti. Mitä varten? Minkä hyväksi meidän on kuoltava? Jos meitä nuorukaisia ja vanhuksia lähetetään kuolemaan, niin oikein puhuvat, että armeijamme asema on toivoonoton.

Koko yön komppania kulkii metsästä maastoa. Edellä kulkevat vanhemmat ja me, nuorukaiset, perässä. Aamuhämärässä väsyneinä ja nälkäisinä me saavuimme rintamalle.

Kylä jäi syrjään. Meille ei annettu lupaa käydä siellä lämmittymässä, ja juomassa kupillista kahvina teetä.

Komppanian komensi:

— Perässäni eteenpäin, mars!

Viljo Timonen kääntyi puoleeni. Hänen tavallisesti iloisissa silmissä oli havalittavissa toivoton surua ja pelkoa. Hänen kasvoilla lapsimaisilla hartioidella näkyi niin minullakin, vanha miehen sinelli. Sillä hetkellä minä tunsin, että nähtävästi komppanian tilkkunotoni ei ole sen kaukana.

Jalkani heikkenivät. Minä ja koko maasto oli nyt minun peittämässä. Minä tunsin muistui majuri Lempiäinen, jonka hän piti meidän lähtessä.

— Teidän, sotilaiden, on ilolla uhrattava elämäne meidän asian puolesta. Jos tilanne muodostuu ulospääsemättömäksi, niin ei saa antaa vankiksi. Viimeinen patruuna on pidettävä itseä varten. Muistakaa, punaiset eivät ketään jätä henkiin. He ensin räkkäävät ja sitten ampuvat...

Tämä merkitsee, että minä en koskaan enää näe omaa kotiseutuani, sen tuhteita metsiä ja aurinkoa, joka niinkuin ennen tulee nousemaan Kiekunkylässä olevien peltojeni yllä. Minä en enää näe omaa äitiäni. Hän ei tiedä, että minut on lähetetty rintamalle ja annettu kivääri ja kuusi patruunaa ja käsketty hyökkäämään. Kyyneleet vuotivat silmistäni. Minä painuin alas, laskeuduin kivikasan taakse ja aloin odottaa. Jossain läheisyydessä kuului tykin laukauksia. Alkoi ampuu konekivääri. Tykin ammusten räjähdyksistä maa tärisi jalkojeni alla ja pääni yllä vinkuivat kuulat. Hetken kuluttua minä tunsin polttavan olkapäästäni. Minä kaivauduin lumeen ja... itkin.

Tuossa meidän edessämme isänmaamme 12-vuotinen, hempeäkasvoinen nuorukainen. Hänen yllään on vanha, likainen hiirenkarvan värinen sinelli ja päässä suuri, sopimaton lakki. Nopeammin olisi heitettävä häneltä tuo sopimaton puku, jossa hän näyttää variksen pelättimeltä. Erkki Haasinen ei tarvitse enää olla toivoton tulevaisuudesta. Täällä, Punaisen Armeijan sotavankina, hän leppää peloittavien ja alituisen uhan alla elettyjen päivien jälkeen.

Hän on nyt kyläinen, rauhallinen ja elämänhaluinen.

Hän kertoo: — Minulla pitkään aikaan ei ole ollut näin hyvä olla. Mitähän äitini mahtanee ajatella. Hän nähtävästi luulee, etten minä enää elä. Mitenhän elänee? Meillä ei ollut lehmää, eikä hevosta, ainoastaan kaksi hehtaaria maata. Viljaa jäi vähän. Kukaan häntä ei auta. Minä olen hänen ainoa poikansa. Isäni kuoli silloin kuin minä olin vielä pieni.

Äitiä muistellessa Erkin suurista silmistä vuotivat kyyneleet. Hän painoi päätään alemmaksi. Hänen hartiat nytkähtelivät itkusta.

— Älä itke, Erkki. Sinä pian palaat kotia. Sinä tulet onnelliseksi. Suuri kukoistava ja onnellinen elämä aukeaa eteesi. Kaikkihän tulvat olemaan ovet auki sinua varten, Erkki...

Erkki nostaa päätään. Nyt on Erkillä vielä vaikea käsittää kaikkea tätä.

Kymmenvuotiaasta hän oli pakoitettu tekemään työtä rikkaille. Kymmenvuotiaasta hänen hennot käätensä tekivät työtä rikkaiden Heisingin herrojen, suojeluskun-

talaisten, pappien, suurtalonomistajain ja metsäteollisuuskapitalistien hyväksi, jotka teeskennellen huusivat oman kansansa vapaudesta ja itse häikäilemättömästi riistivät ja sortivat sitä. Talvisin Erkki kävi koulua ja kesät teki palkkatyötä.

— Hänen oli eletävä!

Kuluvan vuoden tammikuun alussa Kiekun kylästä, aikaisemmin kutsuttujen lisäksi, kutsuttiin kaikki miehet 18-60 ikävuoteen asti. Mutta majuri Lempiäinen, joka järjesti n.s. „työkomppanioita“ Viipurin läänissä, katsoi tämän kutsunnan riittämättömäksi. Hän 18-vuotisten nuorukaisen ja 60 vuoden vanhusten lisäksi mobilisoi „työkomppanioihin“ kaikki ne, jotka osottautuivat kykenevänsä kantamaan kirvestä ja lapiota.

Näin Erkki Haasisen kanssa „mobilisoitiin“ 16-vuotinen Viljo Timonen, 17-vuotinen Lauri Tuttavainen ja useita muita työläisten, torppareiden ja talonpoikien poikia. Mutta suojeluskuntalaisten, rikkaiden suurtilallisten ja metsäteollisuuskapitalistien pojat jäivät kotia.

Selkäpuolen töissä „työkomppaniat“ saivat olla vain lyhyen ajan.

Kymmenen-kaksitoista tuntia päivässä kovassa talvipakkasessa ja tuimassa tuulella, repaleisiksi kuluneissa sinelleissä, ankaran suojeluskuntalaisten silmälläpidon alla, he kaivoivat juoksuhautoja, hyökkäysvaunun vastaisia kaivantoja ja asettivat piikkilankaesteitä. Kukaan heistä ei uskonut valko-suomalaisen voittoon. Työläiset kiroilivat tämän tarpeettoman pakkotyön johdosta. Miksi heidän täytyy kaivaa juoksuhautoja? Siksi, että kestävä ja rauhaa rakastava Suomen kansa edelleenkin jäisi kapitalistien ja suurtilanomistajien sorron alaiseksi.

Jokainen uusi päivä toi valko-suomalaisille yhä raskaimpia tappioita. Koko maa muuttui suojeluskuntalaisten sotaleiriksi.

Pian Erkillä otettiin hakku ja lapiot ja annettiin kivääri ja kuusi patruunaa ja yhdessä toisten nuorukaisen kanssa juopuneen suojeluskuntalaisen Kososen johdolla lähetettiin rintaman etulinjoille.

Laiha, 18-vuotinen nuorukainen, puettuna hiirenkarvan väriseen sinelliin, nyt suurella huomiolla kuuntelee kertomusta uudesta Suomesta. Erkillä kerrotaan Kansanhallituksesta ja siitä kirkaasta tulevaisuudesta, joka odottaa häntä, samoin kuin tuhansia muitakin työtätekevien lapsia. Hän odotti kuolemaa, vaan löysi todellisen kukoistavan elämän.

— Jospa äitini tietäisi... — sanoi Erkki. — Kuinka hän olisi onnellinen...

Jospa tästä tietäisivät kaikki Suomen äidit — ajattelemme me.

— Meidän karhupesämme on...

Kina Nuori.

Mahtava Britannian vedenalainen laivasto

Mannerheimin varustukset ovat meidän hautamme.

(Suomen sotilaan kirje)

Minä elän. Tämä on suuri ilme, sillä, joukkueestamme jäin eloon ainoastaan minä. Meidän puolustusasemamme, joissa upseeriemme lausunnon mukaan, voimme olla „kuin kotona“, — ovat muuttuneet raunioiksi. Upseereita ja suojeluskuntalaisia minä en säälä. Verisen Mannerheimin uskolliset palkkarengit, ajoivat meidät rautabetoonisiin maanalaisiin luoliin ja ovat mielettömän sodan kannattajia.

Minä olin n.s. Mannerheimin linjan maanalaisissa luolissa. Tämä linja on rakennettu englantilaisen kenraali Kirkin johdolla. Useita miljoonia markkoja hallitus käytti tämän linjan rakentamiseen, jota se rakensi jo kauan sitten useiden vuosien kuluessa, joka osoittaa, että kenraalimme huolellisesti valmistautuivat sotaan Neuvostoliittoa vastaan, joka aina halusi elää meidän kansa rauhassa ja ystävytydessä.

Me koko ajan, niinkuin rotat, istuimme maan alla, emme uskaltaneet nosta päätämme ylös, vaikka emme olleetkään rintaman etulinjalla. Nukuttiin sitten, että jokaisen sotilaan välissä oli suojeluskuntalainen. Ei ollut keskustelun mahdollisuutta — kaikkialla oli ohraoita ja vakoilijoita. Ruoka oli äärettömän huonoa — ainoastaan hernerokkaa ja kaurapuuroa ja sitäkään ei saatu joka päivä. Aina kun alkoi tykistöammunta tai pommitus upseerit jäivät alakeriaan ja meidät käskettiin ampumaluukulle.

Kapteeni Valtonen usein kerskaili: — Meidän karhupesämme on

rintaman kestävin. Meitä täältä ei itse pirukaan saa pois.

Sitten alkoi punaisten hyökkäys. Kaikki meni sekaisin. Ilmasta pommittivat lentokoneet ja punaisten tykistö puhdisti jalkaväelle tietä. Maa tärisi mahtavien räjähdysten johdosta.

Kapteeni Valtonen ja luutnantti Husu olivat alhaalla. Husu vapisi pelosta. Valtonen huusi: senkin konnat, ampukaa, muussa tapauksessa minä kaikki hirtän. Nämä olivat hänen viimeiset sanansa. Yhdestä ampumaluukusta tuli sisään granaatti, joka putosi kapteenin jalkoihin. Minä syöksyin lattialuukusta alakertaan... Muuta en enää muista.

Minä heräsin punaisten sairaalassa — puhtaalla, pehmeällä vuoteella. Minun naapurini Mäkelä kertoi:

— Sinä päivänä, helmikuun 15 päivänä, meidän karhupesämme lisäksi muuttui raunioiksi vielä viisikymmentä rautabetoonista puolustusasemaa.

Sotilaat! Tämän kirjeeni kirjoitan ainoalla tarkoituksella, että te saisitte tietää totuuden. Mannerheimin armeija on täydellisen tuhon partaalla. Ainoastaan vapaaehtoisesti antautumalla vangeiksi te voitte pelastaa henkenne. Lopettakaa mieleton sodankäynti, säilyttäkää elämäne äitienne, lastenne ja vaimojenne tähde, että vapaudettu Suomi muuttuisi kukoistavaksi maaksi.

Mannerheimin varustukset ovat meidän hautamme, karatkua sieltä. Siten pelastatte henkenne.

Antti Paikonen, reserviläinen Joensuu.

KANSAN SANNA

N:o 44

v. 1940

LUETTUA ANNA TOVERILLES!

SUOMEN ARMEIJAN SOTILAATI Älkää uskoko valhetta siitä, että muka Tannerin ja Mannerheimin hallitus taistelee „kansan vapauden puolesta”. Ei kansan puolesta, vaan kansan sortajien ja riistäjien puolesta teitä, sotilaat, pakoitetaan taistelemaan.

ALAS KANSAN SORTAJAT!

Sotilas! Sinä olet lukenut orjaneekereistä ja heidän kauheasta kohtalostaan. Suuresti suuttuneena, sinä olit silloin kaikesta sydämestäsi heille myötätuntoinen. Mutta mitä sinä sanot nyt Suomen työtätekevien kohtalosta? Tannerin-tyyppiset ”työväenjohtajat” ja Mannerheimin-malliset ”kansan rakastajat” alistivat koko Suomen työkykyisen kansan pakkotyökomppanioihin. Mannerheimin koplakunnalle oli riittämätöntä se, että se suomalaisen sotilaan alisti lahdatavaksi eläimen asemaan, vaan se orjuutti koko Suomen kansan ja tämän mustan asian nyt laillistutti. Helmikuun 5 pnä valkoisen Suomen johtomiehet, nuo englantilais-ranskalaisen rahasakin uskolliset palkkarengit, ottivat käytäntöön yleisen pakollisen työvelvollisuuden.

Tämän lain alaiseksi alistettiin kaikki 18-60-vuotiset työkykyiset kansalaiset.

Lain perusteella rajoitetaan työläiseltä liikunnan mahdollisuus, sillä hän on velvollinen työskentelemään siellä, missä käsketään. Laki rajoittaa työläiseltä

annetaan. Työ on militarisoitu ja työväenluokka on saatettu orjamaiseen asemaan pakkotyökomppanioissa.

Laki yleisestä pakollisesta työvelvollisuudesta rajoittaa talonpojilta oikeudet ja riistää häneltä omaisuuden. Talonpoika oman hevosesensa kanssa, omine työkaluineensa ja eväineensä on velvollinen työskentelemään siellä, missä poliisi käskce. Sen asemesta, että valmistaa omat peltonsa kevätkylvöön, hänen täytyy rakentaa kauankestäviä tulipisteitä, juoksuhautoja y.m. varusteita. Nuo suuret seikkailijat, jotka istuvat ministerien paikoilla, eivät välitä siitä, että talonpojan talous rappeutuu ja hänen perheensä joutuu kärsimään kurjuutta.

Sotilas! Sotilaspuvussakin sinulla sykkii työtätekevän sydän. Ajattele, mitä tämä laki merkitsee sinun perheellesi, joka kärsii sinun sekä omasta kurjuudestaan.

Valkokaartilaisjoukkio valheellisilla isänmaallisilla tunnuksilla — annettava kaikki ”vapauden auttajille” ja ”isänmaan puolustamisen hyväksi” sitoo orjien kahleisiin koko maan väestön.

Nähdessään oman kiertämättömän tuhonsa se tukahduttaa kansaa.

Sotilaat! Jo riittää vaieta. Jo riittää uhreja sortajien etujen hyväksi. Heidän päivänsä ovat luetut. Ei ole voimaa, joka voisi kestää Punaisen Armeijan mahattavat iskut! Jos te olette työtätekeviä, niin teidän paikkanne on Suomen Kansanvaltaisen Kansanhallituksen puolella, sen Kansanarmeijan riveissä.

Ryhmä sotavankeja: Santala Oiva, Korhonen T., Soutunsaari Heikki ja Jääskeläinen Hanski.

Meidän petetyille veljillemme, Suomen armeijan sotilaille!

(Ignolla kylän asekkaiden julistus)

Teidän, Suomen työläisten ja talonpoikain puoleen, jotka venemijään ja kapitalististen ryövärin vihattu joukkio, joka nyt itseään nimittää ”kansalliseksi hallitukseksi” voimalla ja petoksella lähetti taistelemaan Neuvostomaata ja omaa kansaamme vastaan, kääntyvät Punaisen Armeijan vapauttamien piirien veljet ja toverit, suomalaiset talonpojat.

Mitä on antanut teille se ”hallitus”, jota te puolustatte ja jonka puolesta vuodatatte verta? Vain viilua, nälkää, köyhyyttä, työttömyyttä ja sietämättömiä veroja. Teidän perheenne kuolevat kurjuudesta. Kirodot suojeluskuntalaiset polttavat teidän talonne. Teidän vaimonne, lapsenne, isänne, äitinne, veljenne ja siskonne jäävät suojattomiksi ja ovat pakoitettuja menemään vieraille paikkakunnille, missä heitä odottaa vielä suurempi kurjuus. Ettekö te tiedä ja omin silminne näe tätä?

Ketä vastaan te taistelette? Te taistelette Punaista Armeijaa vastaan, joka ojensi meille Suomen työläisille ja talonpojille veljellisen avun käden, joka tuo kansallemme vapauden, riippumattomuuden, iloisen ja onnellisen elämän. Te taistelette Kansanhallitusta vastaan, joka antaa meille työtä, leipää ja maata. Te vuodatatte omien veljienne ja tovereidenne verta, jotka ovat astuneet Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan Kansanarmeijan lipun alle ja ovat tehneet niin, kuin meidän kansamme synnyinmaam-

meidän uskollisen pojan on

tehtävä.

Älkää uskoko sitä valhetta, jota meidän viholliset teidän keskuudessanne levittävät Punaisen Armeijasta. Me itse olemme tulleet vakuutetuiksi siitä, että Punainen Armeija ei koske rauhalla väestöä, vaan pitää siitä suurta huolta, osoittaa lääkärin apua, suojellen isännättömäksi jäänyttä omaisuutta, auttaen järjestämään rauhallista ja normaalia elämää ystävällisesti keskustellen meidän kanssamme tasa-arvoisina.

Kaikkialla, missä maa on puhdistettu Suomen kansan vihatuista pyöveleistä, on luotu työtätekevien kansanrintamakomiteat paikallisen vallan väliaikaisiksi elimiksi. Niihin me vapaasti valitsimme omia parhaita edustajiamme. Komiteat jo ovat suorittaneet suuren työn. Ne osoittavat apua köyhille, suojelevat pakolaisten omaisuutta, antavat työttömille työtä ja järjestävät kauppojen toimintaa. Me havainnollisesti näemme, että tämä on meidän oma kansanvalta.

Me käännymme teidän puoleenne, meidän petetyt veljet:

Kääntäkää omat aseenne meidän kansan yhteisiä vihollisia, mannerheimiläisiä pyöveleitä vastaan! Siirrykää Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan Kansanhallituksen puolelle, liittykää sen mainehikkaan Kansanarmeijan riveihin! Tällä tavalla te tulet-

maamme vihattujen pyövelien sorrosta vapauttamisen päivää!

- N. LAMPISILKÄ
- MARIJA BURTSOFF
- ANNA VONKALA
- SANNI BURTSOFF
- HEIKKI HENTUNEN
- MARTTA MURTO
- RAISA LAMPISILKÄ
- VEERA LAMPISILKÄ
- AINO NEHPANEN
- TERTTU NEHPANEN
- PIRKKO NEHPANEN
- MARJA MURTO
- IRJA MURTO
- OUTI PIMENOFF
- MARIA PIMENOFF
- IVAN NEHPANEN, ym.,

kaikkiaan 42 allekirjoitusta.

Minä sain tietää totuuden

Minä, entinen reserviläinen, kieltäydyin taistelemasta porvareiden ja tilanomistajien hallituksen puolesta ja siirryin Otto Kuusisen johtaman Kansanhallituksen puolelle.

Miksi minä tämän tein? Tein sen senvuoksi, kun sain tietää totuuden. Kun pääsin selville, että Kansanhallitus taistelee rikollisen sodan pikaisen lopettamisen puolesta, rauhan ja ystävyyden puolesta Neuvostoliiton kanssa, poliittisten vapautusien puolesta kaikille työtätekeville, kansanvallan puolesta, maamme muuttamisen puolesta vapaaksi kansanvaltaiseksi tasavallaksi.

Sotilas UUNO MUURINEN.

Valkosuomalais- ten viimeiset ponnistukset

Helmikuun 5 pnä valko-Suomen hallitus otti käytäntöön maassa lain yleisestä työvelvollisuudesta. Mitä tämä merkitsee? Tämä merkitsee, että väestö, alkaen 18-60 ikävuoteen saakka, joka jostain syistä ei ole otettu armeijaan, on velvollinen heittämään omat henkilölliset huolensa, perheensä ja saapumaan n.k. työkomppanioihin, joiden perustehtävänä on varustuksien rakentaminen maassa.

Kas, mitä meille kirjoittaa 52-vuotinen talonpoika Mikko Taipale Uukkuniemeltä.

”Kaikki työhön kykenevät nuoret ja vanhat ovat pakollisessa järjestyksessä ajettu juoksuhautojen ja varustuksien kaivamiseen ja rakentamiseen. Kaikki me olemme järjestetyt erikoisiin joukkioihin, joita nimitetään työkomppanioiksi. Elinolot näissä komppanioissa ovat kerrassaan huonot. Parakeissa, missä me asumme, on kylmää ja liikaista. Työtä täytyy tehdä aamusta varhain myöhään iltaan saakka pakkasissa, lumipyryssä, sateen sateen välittämättä ilmastosteista, suojeluskuntalaisten ankaran silmäälläpidon alla.

Kaikkein parhaiten meidän olojamme te pääsette selville niistä ohjeista, joita työvelvollisille on meidän komppaniassamme laadittu ja jotka on allekirjoittanut meidän komppaniamme päällikkö, vänrikki T. Tuominen. Tuon tässä otteen näistä ohjeista:

I §. Majapaikoissa ja työmailla noudatetaan sotilaallista kuria ja järjestystä. Valaistuksen aikana on ikkunat peitettävä huoneissa niin hyvin, ettei valoa lainkaan näy ulos.

II §. Lepopäiviä ei ole. Työaika arkipäivinä on 10 tuntia ja pyhäpäivinä 7 tuntia. Herätys suoritetaan kello 5, töihin lähtö kello 6. Meno ja paluu työmaalle suoritetaan marssijärjestyksessä.

IV §. Huomioiden nykyisen vakavan tilanteen kehoitetaan jokaista työvelvollista tekemään parhaansa työtehoon ja nautte-ruuteensa nähden, työskennellen ahkerasti. Jos työmaalla tavataan jonkun työvelvollisen tahallisesti jättävän täyttämättä ylläsoitetun kehoituksen, tullaan sellaisia kohtaan heti ryhtymään sotaväen rikoslain mukaisesti rangaistustoimenpiteisiin, sillä kaikki työvelvolliset ovat sotaväen rikoslain alaisia.

V §. Lomia ei anneta. Kotona käynti ei ole tarpeellista ja on se hyödytöntä, sillä jokaiseen kylään ja asuinpaikkaan on järjestetty erikoiset henkilöt, kylän esimiehet, (suojeluskuntalaiset, ohra-

— K. K.), jotka huolehtivat

(Jatkoa 4:llä siv.)

Minkä puolesta taistelee Mannerheim? — Järjestelmän puolesta, joka tuhosi 40000 työläistä; näennäisen "demokratian" puolesta, jolloin edistysmielisille työläisille on aina valmiina vankilat ja poliisit; järjestelmän puolesta, jossa isännöivät ja nauttivat elämästä 54 miljonääriä, kymmenien tuhansien köyhien ja työläisten puolinälkäisen elämän vallitessa.

BRUNO PAKKONEN

(SUOMALAISEN SOTILAN KERTOMUS)

Valkoiset lehdet ja radio joka päivä panttävät kansan päihin taruperäisiä tiedoituksia mannerheimiläisen armeijan loistavista voitoista:

— "Me tuhosimme divistioonan... Otimme vangeiksi yiisisataa puna-armeijalaista... Olemme valloittaneet kymmeniä hyökkäysvaunuja... Taisteluja käydään Neuvosto-Karjalan alueella..."

Kuka voi uskoa tätä?

Perääntyen voimakkaan Punaisen Armeijan rynnäköön edessä, me hyvin tiedämme, mitä maksavat nämä läpeensä valliceliset valkoisen lehdistön tiedot.

Lehdet kirkuvat upseereiden "urotöistä", jotka taistelevat voitokkaasti kokonaisten punaisten joukko-osastojen kanssa. Tämä valhe on sitäkin inhoittavampaa, että enemmistössä tapauksissa Suomen armeijaa komentavat pelkurit ja nytkurit, jotka koko elämänsä tottuivat elämään vieraiden käsien varassa. Todistaakseni, että asia on nimenomaan näin, minä kerron teille yhdestä Suomen armeijan upseerista.

Lehdet käy selväksi, minkälaisia "sankareita" ovat meidän herrat upseerimme.

Bruno on Sortavalan kaupungin leipurin poika. Isänsä kustannuksella hän onnistui saamaan keskesivistyksensä. Vuonna 1925 Pakkonen liittyi suojeluskuntajärjestykseen. Hän silloin, ikäänkuin papukaija, kaikilla huusi välttämättömyydestä käydä "pyhä" taistelua suur-Suomen puolesta", "Karjalan veriheimoveljistä", sotamarsalkka Mannerheimistä, joka on antanut valansa, ettei pane miekkaansa tuppeen, ennenkuin Leningradi on valloitettu.

Lyhyesti sanoen, jo siihen aikaan, opiskellessaan seminaarisä, hänellä oli kaikki mahdollisuudet lähiäikoina tulla toivottomaksi huimapaaksi. Pakkosten suvun nuori jälkeläinen ei kuitenkaan onnistunut suojeluskunnassa nousemaan. Sortavalassa oli paljon kandidaatteja lahtareiksi ansaitsevimpien kauppiaiden poikien keskuudessa, joille upseerien merkit eivät myöskään antaneet rauhaa, mutta kukkaronsa heillä olivat paljon paksummat, kuin Pakkosella.

Sen lisäksi leipuri Juhon Pakkosta kohtasi onnettomuus. Väikeinä aikoina hänen kauppansa joutui konkurssiin. Kaupungissa jonkottain kuljeskeli työttömää, jokainen heistä halusi ostaa leipää, mutta eivät voineet. Leipomotto oli paljon, leipää yllin-kyllin, mutta ostajia vaan ei ollut.

Nyt Bruno Pakkonen alkoi puhumaan omasta kohtalostaan. Poika alkoi huutamaan Suomen suurison raskaasta asemasta, sen työkästä elämästä ja siitä, että kannattaisi ajatella — voiko talouden asema jatkua edelleen.

Mutta älkää ajatelko, että Bruno tuli vallankumoukselliseksi. Tämä nuori mies kertaikkiaan oli syntynyt seikkailijaksi ja oli taipuvainen muuttamaan omia mielipiteitään niin nopeasti, kuin köyhän vierailukodin emäntä vaihtelee asujiaan: — kuka enemmän maksaa, se tuleekin saamaan parhaimman paikan.

Kahden kuukauden perästä leipomon perikatoon joutumisesta Bruno matkusti Amerikkaan tulilintua pyydystämään. Mutta Amerikassa ei oltu varustauduttu Sortavalan leipurin pojan kunnialliseen vastaanottoon. Toisin sanoen, vuoden ajan työttömänä-olon jälkeen hän uudestaan ilmestyi Sortavalan kaduille oman ten kuluneen takkinsa taskuissa ei dollareita, joista hän haaveili, vaan siirtolaiskonttoorin laskun, joka hyväntekeväisyydestä, lainaksi, toi tuhlaajapojan oman perheensä syliin.

Eiköhän onni kävisi hymyilemään tällä maapallon puoliskolla? Sanotaan, että Venäjällä voi ansaita helposti rahaa... Häneltä kysyttiin Toivo Turunen, jolle Kustaa Heimovaara... että voi kööta sievosen pääoman ja sen jälkeen palata kotimaahan. Tosi kyllä, ettei hän, Bruno, ole samaa mieltä neuvostojärjestelmän kanssa, mutta kuten on sanottu: eiväthän rahat haise...

Ja näin Pakkonen kirjoittaa anomuksen neuvostolähettiläälle. Hän pyytää saada lupaa matkustaa Neuvostoliittoon. Neuvostolähettilään vastaus oli kohtelias ja lyhyt: — hänelle ei annettu lupaa matkustaa Neuvostoliittoon.

Kaikki oli mennyt. Onni lopullisesti oli kääntänyt Brunolle selkensä. Mutta Pakkonen on nuori ja voimakas. Hän ottaa oman paikkansa elämässä millä hinnalla hyvänsä. On kirjoitettava pyyntö paikalliseen suojeluskuntaan.

Kuten syntyi lankeemuksessa syyllinen vuodattaen krokodilliin kyyneleitä, hän pyytää ottamaan uudelleen hänet hinnalla millä tahansa suojeluskunnan helmaan.

— Te muistatte, että minä, aina koulun penkiltä asti, olen taistellut Karjalan yhdistämisestä Suomeen, Suomen puolesta, joka ulottuu merestä Uralin vuoriin...

Pian Bruno Pakkonen saa kutsun, jonka on allekirjoittanut Sortavalan piirikunnan suojeluskuntalaisten johtaja Kalle Rannio ja sotilasjohtaja majuri Malkomäki. Hän taasen on suojeluskuntalainen...

Kolmen päivän kuluttua suojeluskuntaan siirtymisensä jälkeen nuori Pakkonen kaupasi konjakkia ja virolaista pirtua suojeluskunnan paikallisen johtajan Nonsinisen kaupassa.

Puolen vuoden kuluttua Bruno meni avioliittoon, saatuaan Ojalan ukolta tyttären lisäksi huomattavan alueen maata ja pääomia.

...Näin, vuoden 39 joulukuussa, aivan odottamatta Brunolle ehdotettiin puettavaksi upseerin puku. Mitä pirua ne hänelle nyt antavat upseeripoletit? Taistella Venäjää vastaan? Mitä varten... Hänellä on talo, maata, vaimo, rahaa... Mitä tässä vielä?

Mutta sotimaan täytyi mennä. Bruno Pakkonen sai yhdeksännen erikoispataljoonan toisen komppanian ensimmäisen joukkueen ja matkusti Uomakseen. Pataljoonaa komensi majuri Malkomäki — Sortavalan suojeluskunnan entisen sotilasjohtaja. Bruno Pakkonen oli hänen entinen hyvä oppilaansa.

Punaisten työmä valkosuomalaispataljoona kiireellisesti perääntyi Uuksu-joen suuntaan, missä n.k. "pioneerikomppaniat", jotka olivat kokoonnettu heikkoina luotettavinta, talaisista, varustelivat Malkomäelle karhunpesää, ympäröiden sen piikkilanka-aidalla ja asettaen miinat.

Majuri jätti etulinjalle Bruno Pakkosten joukkueen, määräten hänen turvaamaan perääntymisen ja pidättää hinnalla millä tahansa venäläisten hyökkäys. Kuultuaan käskyn Bruno ajatteli:

— Hän pitää minua isänmaallisuuden uskollisena idioottina. Majuri, pelastaessaan omaa nahkaansa, ajaa minut punaisten kuulien alle.

Perääntyä takaisin Suomeen — merkitsee pitkiä elämisen aikaa.

— Perääntykää Uuksun suuntaan, — komensi Bruno, ja lisäsi kersantti Iivoselle, — minä jään yksin... Käyn taistelemaan viimeiseen panokseen asti... Näkemiin, ystävät.

— Sanokaa majurille, että Bruno Pakkonen kunnialla täytti tehtävänsä.

Silloin kuin komppanian viimeinen sotilas häipyi ladulla, Bruno vihastuneena heitti automaattinsa lumeen.

— Komedian on päättynyt, — sanoi hän itsekseen. — Minä ammuin kaksi jänistä, pelastan elämäni ja saan kotona sankarin nimen. Minähän jäin yksin tappelemaan punaisten kokonaista pataljoonaa vastaan. Kuvittelen, minkälaisen isänmaallisen melun nostattaa tämän johdosta "Uusi Suomi"... Ja nostettuaan kätensä päänsä päälle hän suuntasi punaisia kohti.

Ensimmäiset oppitunnit Ignoilan kylän koulussa.

Reservissä oleville miehillemme!

Jos tämä lehti tapaa teidät elävien joukosta, niin saamme tieteen tuoda tiedoksenne, että elämme ja voimme hyvin, josta kiitämme Kansanhallitusta ja Punaista Armeijaa. Sodan alussa olimme metsässä paossa 5 vuorokautta, mutta Punaisen Armeijan miesten saavuttua kyläämme ja saatuaan tiedon kohmeidät kotiin. Ilomme ja kutoisuusutemme oli suuri, kun saimme tulla kotiin, jossa kaikki oli ennallaan, eikä koko kyläsämme ollut mitään vahinkoa tapahtunut. Puna-Armeijan miehet ovat Kansanhallituksen käskystä järjestäneet elämämme, että em-

me tarvitse kärsiä minkäänlaista puutetta ja saamme nauttia kotiemme suomasta suojasta ja lämmöstä. Nyt, hyvät miehet, meistä tuntuu vääryydeltä, että taistelette niitä vastaan, jotka suojaavat ja auttavat teidän turvattomia lapsianne ja vaimojanne. — Ajatelkaa itse mikä on oikein. Meidän tähtemme olkaa tu sota loppuu ja palaatte tietäkää, että kotinne ja perheenne odottavat teitä.

Torajoella.

HILMA MÖLSÄ
IMPI KETTUNEN
AINO ROKKANEN.

Sotavangin Hannes Jääskeläisen kirje

Sotavanki Hannes Jääskeläinen, joka on kotoisin Mikkelin läänistä Juvan pitäjältä, Härkölän kylästä, ja palveli 37:ssä rykmentissä, 1:ssä pataljoonassa, 3:ssa osastossa, on lähettänyt toimituksellemme allajulkaisemamme kirjoituksen.

"Toverit aseveljet ja koko Suomen työväki ja talonpojat, — kirjoittaa sotavanki Jääskeläinen, — herätkää ja avatkaa silmännne sekä astukaa siihen elämään, jota olette vuosikymmeniä toivoneet ja tavoitelleet. Nyt on koittanut aika, jolloin teillä on tilaisuus suistaa kahleet niskoiltanne.

Oli lokakuun 12 päivän iltana vuonna 1939, kun minulle tuotiin pieni valkoinen lappu, jossa oli määräys saapua ylimääräisiin reserviharjoituksiin 14 päivänä lokakuuta. Johan tosin siitä tuesta oli tietoa, mutta silti se lappu rikkoi kokonaan kodin rauhan. Vanhempani ja siskoni kyyneleet silmissä kysyivät, että "mitä varten sinutkin sinne taas viedään, kun nyt ei millään joutaisi, kun asuinrakennuskin on kekkenteleinen, vai tuleeko siitä

sittenkin sota? Voi, voi! Sehän on ihan hirveätä! Ei niiden hallitusmiesten pitäisi johtaa maamme sotaan, kun ne asiat voisivat sopia niin hyvin rauhan tietä".

Kaksi viikkoa oli jo sotaa käyty ja tällä ajalla kuulimme kaikenlaisia taruja punaisten joukkojen heikkoudesta ja petomaaisuudesta ja varmaan niitä moni uskoi, kun eivät silloin tietäneet totuutta.

Olin taistelussa. Tuli yö ja minulle avautui tilaisuus jättää valehtelijat ja sota. Monet epäselvät asiat mielessä tulin Punaisen Armeijan puolelle.

Hämmästykseni oli suuri kun minut otettiin niin hyvin vastaan. Syötettiin ja juotettiin. Kun tulin tänne, alkoi minulle päivä päivästä selvenemään totuus.

Hyvät Suomen sotilaat! Lukekaa nämä kirjoittamani rivit ja uskoka minua, sillä olen yksi teistä. Teitä kohdellaan hyvin ja otetaan ystävinä vastaan. Älkää uskoko raakoja ja mustia juttuja, joita levittävät upseerit ja suo-

(Jatkuu 3:lla siv.)

(Jatkuu 4:llä siv.)

Minkä puolesta taistelee Kuusinen? — Vapaan ja riippumattoman Kansanvaltaisen Tasavallan puolesta. Suomen puolesta ilman miljonäärejä ja ilman petäjäkuoren seosleipää. Suomen puolesta, missä kansa tulee olemaan täysivaltaisena isäntänä. Poliittisten vapauksien, yhteiskunnallisen hyvinvoinnin ja kulttuuristen oikeuksien puolesta kaikille Suomen työtätekeville kansalaisille.

KANSANARMEIJA

Kymmenet tuhannet Kansanarmeijan sotilaat, vannoessaan valaa lupaavat:

"Olen aina valmis Kansanhallituksen käskystä astumaan taisteluun Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan puolesta, ja Suomen Kansanarmeijan sotilaana lupaan puolustaa maatani miehuudella ja taidolla, arvolla ja kunnialla, ja jos niin tarvitaan, uhrata vereni ja henkeni täydellisen voiton saavuttamiseksi vihollisista".

Nämä yksinkertaiset ja selvät, velvoittavat sanat kuuluvat tuhansien nuorkaisten suista. Tämän valan sydämelliset sanat kertautuvat kymmenien ja satojen tuhansien Suomen työtätekevien mielisissä — heidän odottaessaan vuoroaan astua Kansaarmeijan riveihin tai toimimaan muilla rintaman osilla uuden, valoisin ja onnellisen Suomen puolesta.

Ensi kerran Suomen kansan historiassa on kansalla itsellään oma armeijansa. Monet nuoret sukupolvet joutuivat kantamaan vieraan herruuden sorron ja kaaoksen. Eusia Ruotsin sitten senajan vallanvalloitus on ollut suomalaisen kansanmiehen alistettiin sotisopaan — ei itsensä puolesta — vaan itseään ja omaa kansaansa vastaan.

Kun sitten suuri Lokakuun valankumous antoi Suomelle itsenäisyyden, joutui valta Suomen taantumuksellisen yläluokan käsiin, joka ensitöikseen alkoi luoda omaa sotavoimaansa ei Suomen itsenäisyyden puolustamiseksi, vaan Suomen kansan alistamiseksi pakkovallan alaiseksi.

Suomen kansan syvien rivien nousu vuotena 1918 päättyi tappioon.

Tässä, v. 1918 sodassa, Suomen kansaa vastaan loi Suomen yläluokka oman luokka-armeijansa, suojeluskunniksi nimeämänsä lahtarikaartin ja lahtariupseerien sekä ulkomaisten sotilaslähetystöjen johtaman armeijan.

Näin luotu armeija tuli alun alkaen kansan vihaamaksi. Armeijan sotilaiden suurin enemmistö oli kokoonpanttu työläisistä ja työtätekevistä talonpojista — mutta armeijan upseeristo oli kauttaaltaan kansalle vihamielistä yläluokkaa tai vierasta seikkailija-ainesta. Keppikuri Suomen armeijassa sai monet ennen valkoista valtaa kannattaneet talonpoikaisainekset ajattelemaan asioita kokonaan uudella tavalla, ja jopa käänsi monet valkoisen valtakomennon vihollisiksikin.

Loppujen lopuksi Suomen kärsistään ja jaloistaan, sielustaan ja mielestään kaikinpuolin taantumukseksiin vehkeilyihin kiinnikasvanut yläluokka syvästi maan sotaan Neuvostoliittoa vastaan,

joka antoi Suomelle itsenäisyyden ja joka tätä itsenäisyyttä piti yllä ja suojasi enemmän kuin 20 vuotta — vaikka Suomen valtuokka käyttikin käsiinsä saamaansa valtiotulot lakkaamattomiin vehkeilyihin sitä vastaan.

Tämä Suomen yläluokan karkein rikos, johon rikokseen myös maan taantumuksellinen sosialidemokratian tannerilainen johtokopla osallistui, johtaa Suomen suurpääoman asemahdin tuhoon. Tämän Suomen suurpääoman sodan ajosta syntyi uusi Kansanhallitus ja sen armeija — Kansanarmeija.

Suomen Kansanarmeijan ensimmäinen armeijakunta jo ase kädessä taistelee Suomen kansan verivihollista — Suomen valkoista komentoa vastaan. Yhdessä Punaisen Armeijan mainioiden urhojen kanssa käy nyt Suomen kansan parhaat pojat hyökkäykseen Suomen kansan turvaamiseksi valkoisten petojen mielivalta. Häviöön ja tuhoon johdettu Suomen armeija natisee liitoksesta. Valkoisten armeijan sotilaallinen tuho tekee lähiaikoina heimiläisten herruudesta. Mutta tämä loppu tulee nopeammin sen kautta, että työläisistä, talon-

pojista, sekä työtätekevistä keski-kerroksista kokoonpanttu armeija hajoaa sisäisesti. Pakolla herrojen sotaan viety sotilas kysyy yhä useammin: Miksi meidät sotaan viettiin?

Moni asetakkinen sotilas on aseineen siirtynyt Kansanarmeijan puolelle, ja vielä useampi odottaa siihen sopivaa tilaisuutta.

Suomen Kansanarmeija syntyy taistelun tulesa. Se vahvistuu ja kasvaa voitokkaassa taistelussa kansanvallan ja vapauden puolesta riistäjäin valtaa vastaan. Tämä Suomen Kansanarmeija tulee nousemaan siksi mahtavaksi voimaksi, joka tulee estämään kaikki yritykset rahamahdin palauttamiseksi. Jokainen Kansanarmeijan sotilas vannoessaan valansa on yhdistänyt itsensä verisitein Suomen kansaan. Ja Suomen kansa tulee täyttämään tämän armeijan rivit tuhansilla ja taas tuhansilla uusilla taistelijoilla, jotka sydämensä syvyydestä lausuvat:

"viimeiseen hengenvetoon sälle, Suomen Kansanvaltaiselle Tasavallalle ja sen Kansanhallitukselle".

Ignoilan kylässä toimii uusi kauppa.

Sotavangin Hannes Jääskeläisen...

(Jatkoa 2:lta siv.)

jeluskuntalaiset. Punainen Armeija tulee Suomeen kansan vapauttajana eikä rosvona, kuten teille uskotellaan.

Meitä on täällä satoja ja monista yhteiskuntakerroksista. Kaikki me pääsemme kotiin kun sota loppuu.

Niin, hyvät aseveljet, talonpojat ja koko Suomen kansa, uskokaa totuus. Ottakaa vastaan se vapaus ja elämän mahdollisuus, jota olette niin kauan toivoneet. Jättäkää, sotilaat, kärsimykseenne siellä pakkasessa ja lopettakaa sota tulella Kan-

sanarmeijan puolelle. Ymmärtäkää, että turhaa on potkia tukainta vastaan. Sodan pitkittäminen vain lisää teidän ja koko kansan kärsimyksiä ja loppu on sittenkin sama. Jättäkää, aseveljet, tuo turha oman itsenne vihaamisen ja siirtykää Kansanarmeijan puolelle.

Siis, älkää epäilkö enään, vaan tehkää loppu tuosta mielettömästä ja turhasta sodasta. On alkanut uusi ja onnellinen elämä.

Teidän toverinne — entinen aseveli HANNES JÄÄSKELÄINEN."

KANSANARMEIJAN MARSSI

Sodan kaubuihin sortaja Suomemme vei. Ylös siis, sitä vastaan, kansat! Kotimaassansa työmies ja kyntäjä ei ole sietävä vainoojiansa.

Oli tähdetön Pohjolan taivas, oli synkeä Suomemme yö. Valo tulokoon siis, tuli leimahtakoon, pedot valkeat säilämme lyö.

Peto valkea suistuu ja surmansa saa. Tykit jyskivät, taistelu riehuu. Vapaa on pian Ilkan ja Poutan maa, sotalippumme voitokas liehuu.

Oli tähdetön Pohjolan taivas, oli synkeä Suomemme yö. Valo tulokoon siis, tuli leimahtakoon, pedot valkeat säilämme lyö.

Pois työväen niskoilta lahtarien ies! Kevät kyntäjän nyt pian koittaa. Veli meille on henkisen työnteon mies. Lujaa kansamme rintama voittoa.

Oli tähdetön Pohjolan taivas, oli synkeä Suomemme yö. Valo tulokoon siis, tuli leimahtakoon, pedot valkeat säilämme lyö.

ARMAS AIKIA.

Suomen talonpojan kertomus

Karkun kylän talonpoika Feodor Postarev kertoi meille, kuinka hän eli valkoisessa Suomessa. Hänellä on ikää 50 vuotta, mutta entisen sorron ja kurjuuden, uusien verojen, ja oikeudettomuuden seurauksena näyttää harmaahapsisen ukon näköiseltä.

Vapisevalla kädellään hän ottaa vanhan kuluneen takkinsa taskusta muutamia paperilappuja ja sanoo:

— Katsokaa, kuinka me elimme.

Hän ojensi yhden niistä meille, josta luimme: "Verolista N:o 7/27 2—III 39". Tässä verolistassa oli ilmaistu täydellisesti Cajanderin rosvohallituksen häikäilemättömän sorron ja riiston politiikka.

Postarevin oli v. 1939 maksettava:

- Tuloveroa 1277 markkaa 25 penniä;
- Valtion veroa 150 markkaa;
- Kirkon maksuja 150 markkaa;
- Koiraveroa 150 markkaa;
- Pakollisia vakuutusmaksuja 500 markkaa;
- Yhteiskunnallisten maantiesiltojen korjaamisesta 190 markkaa;

Kuivaustöistä 4250 markkaa. Yhteensä joulukuun 1 päivään mennessä v. 1939 Postarevin oli maksettava 6517 markkaa 25 penniä. Vaikka maanviljelijä

Postarev olisi aikoinaan maksanutkin kaikki verot, niin siitä huolimatta hän olisi jäänyt räshtiin, sillä valkoisen Suomen porvarillis-kartanonherrojen verosysteemi kytkee talonpojan ikuisen verotaakan alle.

Marraskuun 30 päivänä Postarevilla oli vielä velkaa kunnan

kassaan 13.200 markkaa ja lisäksi oli maksettava 7 % korkoa maksamatta jääneestä lainasta. Tähän lukuun eivät sisälly ne velat, joita hän oli ottanut kauppayhtiöltä "Salmi" tavarana ja elintarpeina, yhteensä 1035 markkaa.

Usein Postarevin talossa vieraili suojeluskuntalainen poliisimestari. Hän uhkasi huutokaudella myydä viimeisen lehmän ja muun omaisuuden — tuolin, pöydän ja sängyn.

Minkälaiset olivat Postarevin tulot?

Kaksi poikaa, jotka työskentelevät palkkatöissä, lähettivät vuoden kuluessa 8000 markkaa. Omasta taloudestaan hän sai 1118 kiloa ruista. Tässä on huomautettava, että tämän vuoden sato oli kaksi kertaa suurempi, kuin edellisten vuosien sato. Joa hän olisi myynyt tämän sadon, niin niillä rahoilla hän olisi maksanut ainoastaan puolet yllämainituista veloista.

Sankarillinen Punainen Armeija veti viivan näiden verolistojen yli ja poisti Postarevilta velan.

— Meidän kansa on noussut omia sortajiaan vastaan, — sanoo Postarev. — Kiitos meidän vapauttajallemme — Punaiselle Armeijalle meille, talonpojille, osoitetusta avusta. Me tulemme elämään vapaasti ja pelloillamme tulevat työskentelemään voimakkaat koneet. Vapautettu maa tulee antamaan vapautetulle Suomen kansalle runsaita saatoja.

TUTTAVAINEN.

Ajattelle! Riisu aseista suojelusku...
Punaisen Armeijan ja Suomen k...
lelle ja sinä saat vapauden, ma...
...nen elän

Ulkomaalainen sanomalehdistö sotatoimista Suomessa

Liettua

KAUNAS. Sanomalehdessä "Ovenflad" julkaistussa Suomessa koskevassa sotakatsauksessa sanotaan: "Sotilasoperatioilla solan alussa oli Suomessa valnistava luonne. Neuvostoliiton sotajoukot sinä aikana tutustuivat sotaoloihin Suomessa. Keski-Suomessa Punaisen Armeija hyökkäsi syvälle Suomen alueella. Mutta alkanut tylmyys, jonka moista ei ole ollut viime vuosisadan aikana, aiheutti pysähdystä sotaoperatioille Suomessa."

Ulkomaiden sanomalehtimiehet ennustivat Neuvostoliitolle tappiota Suomessa, samanlaista kuin oli Napoleonin tappio Venäjällä vuonna 1812. Nämä ennustukset kuitenkin eivät toteutuneet. Suomen ei onnistunut käyttämään sotaliikettä hyväkseen oman asemansa parantamiseksi siitä huolimatta, vaikka Punaisen Armeijan asema oli hyvin raskas. Perääntyvä Suomen armeija hävitti ja poltti kaiken ja pakotti puna-armeijalaiset jäämään taivasalle 50 asteen pakkasessa.

Nyt Punainen Armeija päätti murtaa puolustuslinjan, joka estii liikettä Suomen tärkeimpiin keskuksiin. Sotilassuhteessa tämä oli hyvin vaikea tehtävä. Niinkuin tunnetaan länsi-Euroopassa ei yksikään sotiva puoli tanaan asti ole uskaltanut hyökätä vihollisen puolustusvarustuksia vastaan. Suomen puolustusvarustuslinjaa rakensivat ne samat insinöörit, jotka rakensivat Maginotin ja Ziegfriedin linjat. Experttien lausuntojen mukaan Suomen puolustusvarustukset eivät ole yhtään heikompia ranskalaisia ja saksalaisia varustuksia.

Neuvostoliiton sotajoukkojen hyökkäys suomalaisten puolustuslinjaa vastaan on luonteel-

taan ensimmäinen nykyaikaisten sotien historiassa. Tässä on paikallaan muistuttaa, että saksalaiset ja italialaiset legioonat eivät voineet kahteen vuoteen valloittaa niin heikkoa linnoitusta, kuin Madrid, joka oli kolmelta suunnalta vihollisen piirittämänä, eikä omannut minkäänlaisia teknillisiä välineitä puolustautuakseen teknillisesti ylivoimaista vihollista vastaan. Madrid valloitettiin vasta sisäisten levottomuuksien tuloksena.

Nykyaikainen Maginot-linja on 16 päivän kuluessa, ensikerän historiassa, murrettu ja epäilemättä, tätä kokemusta tulevat laajalti käyttämään hyväkseen sotivat puolet länsirintamalla.

Mannerheimin linjan murtaminen, joka on suoritettu erikoisen nopeasti ja esimerkillisen järjestyneesti lähentää sodan loppua Suomessa.

Suomalaisten varustuslinjan murtaminen antaa perustan toivoa, että Suomen sota tulee lähi-aikoina päättymään ja sillä samalla tullaan poistamaan yksi vaarallisimmista sodan pesäkkeistä Euroopassa, jonka ovat aiheuttaneet ulkoiset poliittiset tekijät.

Amerikka

New York. Sanomalehti "Chicago Daily News" tiedottaa: "Tällä hetkellä on aivan selvää, että Neuvostoliiton sotajoukot, murrettuaan Mannerheimin pääpuolustuslinjan, ovat uhkana kaskelle Suomen länsirintamalle ja saavat mahdollisuuden hyökätä Viipuriin. Suomen puolustus Karjalan kannaksella on astunut kaikkein tärkeimpään pisteeseen, jonka lopputulosta ei voida tällä kertaa sanoa". Neuvostoliiton tykistö, alleviivaa sanomalehti, on parempaa ja kauaskantavampaa, kuin englantilainen.

Rumania

Bugarest. Aikakauslehdessä "Insemnir jeshene" helmikuun numerossa on julkaistu kirjoitus nimeltään "Totuus eikä kiihoitus". Kirjoituksessa osoitetaan, että Englannin ja Ranskan sota Saksaa vastaan ei ole antanut tuloksia.

Pysähtyessään Neuvostoliiton ja Suomen välisiin suhteisiin kirjoituksen tekijä alleviivaa, että Neuvostoliittoa vastaan taistelee ei Suomen kansa, vaan Suomen kansan riistäjät, jotka voivat paljon menettää demokraattisen järjestelmän luomisen jälkeen Suomessa.

Tekijä sattuvasti pilkkaa englantilais-ranskalaiselle imperialismin itsensä myyneitä ja sen perässä laahustavia rumaniaisia sanomalehtiä, jotka ovat täynnä erilaisia mielikuvituksia Neuvostoliiton ja Suomen välisistä suhteista.

"Kansainvälinen sanomalehdistö, — kirjoittaa tekijä, — on täysi mitä kauhistuttavimpia ristiriitaisia tietoja. Venäläisiä divisioita tuhoaan keskimäärin yksi viikossa. Virallisesti ilmoitetaan mobilisoinnista Suomen avuksi Afganistanissa ja Turkis-

selvittäessään englantilais-ranskalaisen sanomalehdistön vaihejuttuja tekijä kirjoittaa: "Sen päämäärä on aivan selvä: — peittää liittolaisten täydellinen toimettomuus länsirintamalla ja voimistuttaa Suomen avustusta, pitäen sitä hyökkäysasemana Leningradia vastaan ja laajentaa sota pohjoiseen, muodostaen uuden rintaman Saksaa vastaan ja vetäen tähän sotaan Neuvostoliiton."

Valkosuomalaisten valloitus suunnitelmat.

Valkosuomalaisten viimeiset ponnistukset

(Loppu.)

siitä, että jokaisen työpaikalta karanneen palauttavat takaisin tästä johtuvine seurauksineen. VI §. Kääntyessään lääkärin puoleen, joutuvat työvelvolliset itse maksamaan lääkärin palkkion sekä lääkkeistä. VII §. Työvelvollisuudesta vapautetaan vain lääkärin antaman todistuksen perusteella ras-

nerheimin, englantilaisen lordin Chamberlainin ja itsensä myyneen ranskalaisten Daladier'in ja Blum'in "sosialistisen" koplan etujen puolesta.

Suomen sotilaskliikki haluaa hukuttaa verivirtoihin, samoin kuin vuonna 1918, jo alkaneet liikehtimiset joukkojen kesken maan sisällä. Kaikelle maalle vielä sen, että viimeaikoina on annettu erikoinen määräys siitä, että työvelvollisten on saavuttava työpaikoille **omine ruokatarpeineen**, niin kuten sanotaan — selvitykset ovat liikaa.

Valkosuomalaisten selkäpuolen tilanne on kurja. Armeijaan on mobilisoitu kaikki, jotka suinkin kelpaavat. Maan taloudelliset keskuukset ovat paralysoituneet. Valkosuomalaisten armeija on hajaantumistilassa ja kansa ei kannata Mannerheimin ja Tannerin hallitusta, jotka kaupiskelevat Suomen vapaudella ja riippumattomuudella.

Suomen kansa ei halua käydä sotaa ruotsalaisen paroni Man-

nerheimin, englantilaisen lordin Chamberlainin ja itsensä myyneen ranskalaisten Daladier'in ja Blum'in "sosialistisen" koplan etujen puolesta.

Suomen sotilaskliikki haluaa hukuttaa verivirtoihin, samoin kuin vuonna 1918, jo alkaneet liikehtimiset joukkojen kesken maan sisällä. Kaikelle maalle vielä sen, että viimeaikoina on annettu erikoinen määräys siitä, että työvelvollisten on saavuttava työpaikoille **omine ruokatarpeineen**, niin kuten sanotaan — selvitykset ovat liikaa.

Valkosuomalaisten selkäpuolen tilanne on kurja. Armeijaan on mobilisoitu kaikki, jotka suinkin kelpaavat. Maan taloudelliset keskuukset ovat paralysoituneet. Valkosuomalaisten armeija on hajaantumistilassa ja kansa ei kannata Mannerheimin ja Tannerin hallitusta, jotka kaupiskelevat Suomen vapaudella ja riippumattomuudella.

Suomen kansa ei halua käydä sotaa ruotsalaisen paroni Man-

K. Kontio.

BRUNO PAKKONEN

(Loppu.)

...Minä kohtasin hänet punaisten esikunnassa. Bruno kutsuttiin tänne muutamia minuutteja ennen meitä — hänen joukkueensa kolmea sotilasta, jotka antautuivat vangeiksi vapaaehtoisesti.

Bruno istui tuolilla, poltti paperossia ja hymyillen pyysi punaista komentajaa, joka kirjoitti ylös hänen kertomustansa, lähettämään hänet pikemmin selkäpuolelle.

— Minä olen kovin väsynyt, — sanoi Bruno... — Mutta mikä koskee minun kertomustani, se esittää kaikki minulle tunnetut strategiset suunnitelmat ja varusteet Uuksun piirissä. Lisäksi en voi mitään...

Huomattuaan meidät, hän tervehdykseksi viittasi kädellään ja

sanoi meille, kuin vanhoille ystäville:

— No, tekin olette täällä, pojat... Oletko se sinä, Ville? Minä olen aina pitänyt sinua ajattelevana. Te jätte eloon ja palaatte synnyinmaahanne.

— Minä tämän tiedän ilman teitä, herra Pakkonen, — vastasin minä.

— Se on hyvä, — sanoi Bruno. — No, mitenkä se meidän joukkueemme?

— Se on tuhattu, — vastasin minä.

— Oikein hyvä...

Tässä koko kertomus mannerheimilaisen armeijan eräästä "sankarista".

Eino Nuori.

Länsillä rintamalla ei mitään uutta (lehdistä). Sallikkaa esittää saksalaisilta valloitettu alue.

KANSAN SANA

N:o 47.

v. 1940.

LUETTUASI ANNA TOVERILLES!

Suomen sotilas! Minkä edestä sinä käyt sotaa? Ajattele! Riisu aseista suojeluskuntalais-upseerit! Siirry Punaisen Armeijan ja Suomen Kansanhallituksen puolelle ja sinä saat vapauden, maata, metsää, työtä ja onnellisen elämän.

Toverit työmiehet ja työläisnaiset!

Suomen työväenluokka alkoi avoimen taistelun rahavallan sortoa vastaan. Työväen ja torpparien ensimmäinen taistelukokemus v. 1918 päättyi kapitalistien ja tilanherrain voittoon. Tällä kertaa on työtätekevän kansan vuoro voittaa!

Mihin perustuu nyt meidän voitonvarmuutemme? Ja miksi kärsimme tappion vuonna 1918?

Ensimmäiseksi siksi, että silloin ei Suomen työväenluokalla ollut todella vallankumouksellista puoluetta, kommunistista puoluetta, joka olisi osannut oikein johtaa työväen ja pienviljelijäin taistelua. Nyt sillä on kommunistinen puolue, joka on yli kaksi vuosikymmentä käynyt sitkeätä taistelua työväen taloudellista ja valtiollisten etujen puolesta sekä eppinut politiikkassaan valvomaan myös talonpoikaiston ja henkisen työn tekiäin etuja. Alituisten vainojen alla on se karaistunut, koonnut taistelukokemusta, oppinut bolshevistista voittamisen taitoa.

Toiseksi siksi, että v. 1918 ulkoiset imperialistit lähettivät sotaväkeä Suomen lahtarien avuksi, kun taas Neuvostovaltio silloin oli vielä liian heikko estääkseen imperialistien sekaantumisen Suomen asioihin. Nyt sitävastoin on Neuvostojen maa maailman mahtavin valtakunta. Se on Suomen kansan ja Suomen kansanvallan suuri liittolainen. Sen antamat turvallisuustakeet ovat tarpeeksi painavat, estääkseen imperialisteja lähettämästä sotaväkeään sekaantumaan Suomen kansan asioihin.

Voittaneen sosialismin maa todistaa teossa olevansa pienten kansojen kansallisen kohoamisen ylevä ystävä ja tuki. Samaan aikaan kuin imperialistit yrittävät yhä raskaammilla sarron kahleilla sitoa heikkoja kansoja valtansa alaisuuteen, lähestyy Sosialistinen Neuvostoliitto naapurimaitaan vilpittömällä ystävyydellä, herkästi ottaen huomioon niiden tarpeet, edut ja kansalliset toiveet. Tästä puhuu vakuntavaa kieltä Neuvostoliiton politiikka Lietuan nähdessä. Lietuan kansa oli kauan toivonut siltä ryöstetyn pääkaupungin Vilnan ja Vilnan alueen palauttamista. Mutta maailmassa ei ollut ainoatakaan suurvaltaa, joka olisi suostunut täyttämään tätä Lietuan kansan toivetta. Ainoastaan Neuvostoliitto, uskollisena ylevälle kansallisuuspolitiikalleen, osoitti voivansa täyttää Lietuan kansan toiveet. Ja Lietuan valtio sai vastaanottaa Neuvostoliiton kädessä pääkaupunkinsa ja Vilnan alueen. Suomen luoja ja ystävä Englannin leijonien armeijaksi. Vilnan, joka on yli 200 vuotta kaikkien Karjalain heimon jälleenyhtymisestä suomalaisen kansallisuuden ja valtion yhteyteen, voi myöskin nyt luottamuksella

odottaa tämän kalleimman kansallisen toiveensa toteutumista.

Tällainen kansallisuuspolitiikka on aikaisemmin ollut tuntematonta maailman historiassa. Se on sosialistisen valtion kansallisuuspolitiikka. Ja tämä uusi kansallisuuspolitiikka tuo myös ennen tuntemattomia tuloksia: kun imperialistiset vallat kansallisuussorrollaan riittävät kansojen vihaa ja vieraantumista, niin Sosialistinen Neuvostoliitto jaloimielisyydellään saavuttaa kansojen lähentymistä, rakkautta ja liittolaisuutta.

Ennen kaikkea vetoamme Suomen työkansan uljaaseen nuorisoon. Nuorisomme tietää, että ilman taistelua ja uhreja ei saavuteta vapautta eikä synnyinmaan vapauttamista pyövelien sorrosta. Nyt on edessä taistelu sellaisesta ratkaisevasta voitosta, että sen puolesta kannattaa uskaltaa ja uhrata.

Nyt on hetki lyönyt nousta kukistamaan lahtarihallitus.

Nyt on käsillä kansamme vapautuksen päivät.

Eläköön Suomen työväen, talonpoikain ja työtätekevän sivistyneistön voitto!

Eläköön riippumaton Suomen Kansanvaltainen Tasavalta!

(Suomen Kommunistisen Puolueen Keskuskomitean julistuksesta.)

SUOMEN ARMEIJAN SOTILAILLE Punaisen Armeijan sotilaille

Suomen armeijan sotilaat! Ajatelkaa tarkoin, minkä puolesta te olette sotimassa, kenen vuoksi vertanne vuodatatte ja suotta uhreja kannatte. Tehkää itsellenne selväksi, mihin asemaan olette joutuneet.

Teitä ajaa surman suuhun Rydin, Tannerin ja Mannerheimin hallitus, joka on juonillaan saanut aikaan rikollisen ja voimainsa yli käyvän sodan Neuvostoliittoa vastaan. Nämä Suomen hallitusherrat pakottavat kymmeniä tuhansia Suomen nuorukaisia uhraamaan henkensä, tuomitsevat Suomen kansan näkemään nälkää, eroittavat teidät perheistänne, estävät teidät hoitamasta taloustehtäviänne ja aiheuttavat hävitystä koko kansantaloudessa.

Minkä vuoksi?

Nuo herrat uskottelevat teille, että kaikki nämä uhrat ovat välttämättömät Suomen vapauden ja riippumattomuuden suojelemiseksi, joita he sanovat Neuvostoliiton uhkaavan.

Mutta he eivät puhu totta! He pettävät teitä!

Teidän isänmaatanne ei Neuvostoliitto uhkaa vähimmäskään määrässä. Teidän maaluettanne ei Neuvostoliitto tarvitse. Neuvostoliitto haluaa rauhaa ja ystävyyttä Suomen kansan kanssa. Juuri rauhan ja ystävyyden vuoksi Neuvostoliitto suostui

Suomen Kansanhallituksen kanssa tekemänsä sopimuksen perusteella luovuttamaan Suomelle kaikki ne Neuvosto-Karjalan alueet, missä karjalainen väestö on enemmistönä.

Neuvostomaan väki haluaa, että Suomessa olisi hallitus, joka ei uhkasi Neuvostoliiton turvallisuutta, ei uhkasi Leningradin turvallisuutta tekemällä teidän kotimaanne suurvaltain hyökkäyksen astinlaudaksi Leningradia vastaan.

Neuvostomaan väki haluaa, että Suomessa ei olisi Neuvostoliittoa kohtaan vihamielinen, vaan yhtävällinen hallitus.

Mitään muita tarkoituksia ei Neuvostoliiton hallitus eikä sen Punainen Armeija aja.

Siis minkä vuoksi te kannatte äärettömiä uhreja tässä sodassa?

Kuten näette, te ette kannu uhreja kotimaanne vapauden ja riippumattomuuden vuoksi, vaan Mannerheimin, Rydin ja Tannerin vallan säilyttämiseksi.

Mutta ovatko nuo herrat sen arvoiset, että niiden vuoksi kannattaisi verta vuodattaa?

Me olemme sitä mieltä, että ne eivät ole sen arvoiset.

Joka tapauksessa se verinen sotaseikkailu, johon teidät on kiedottu, on häviöön tuomittu. Suomen armeija ei vähälukuisuutensa takia voi saavuttaa menestystä, — se on tuomittu

kärsimään tappion, sillä samaan aikaan kuin Suomessa on jo pantu yhden kortin varaan viimeisetkin ihmisvoima- ja sotatarvereservit, eikä teitä. Suomen sotilaita, ole mikään vuoroväki päästämässä lepäämään, voi Punainen Armeija helposti lähettää Suomen armeijaa vastaan niin suuret voimat kuin tarvitaan ajaakseen Suomesta pois kaikki teidän ja meidän kansamme viholliset.

Siis teidän oman etunne vuoksi lopettakaamme verenvuodatus ja ojentakaamme kättä toisillemme, niinkuin työnraataja toiselle työnraatajalle kättä ojentaa.

Lopettakaamme verenvuodatus, ryhtykäämme keskenämme veljeilemään ja kohottakaamme yhdessä eläköönhuuto OTTO KUUSISEN johdolla toimivan Suomen Kansanhallituksen kunniaksi.

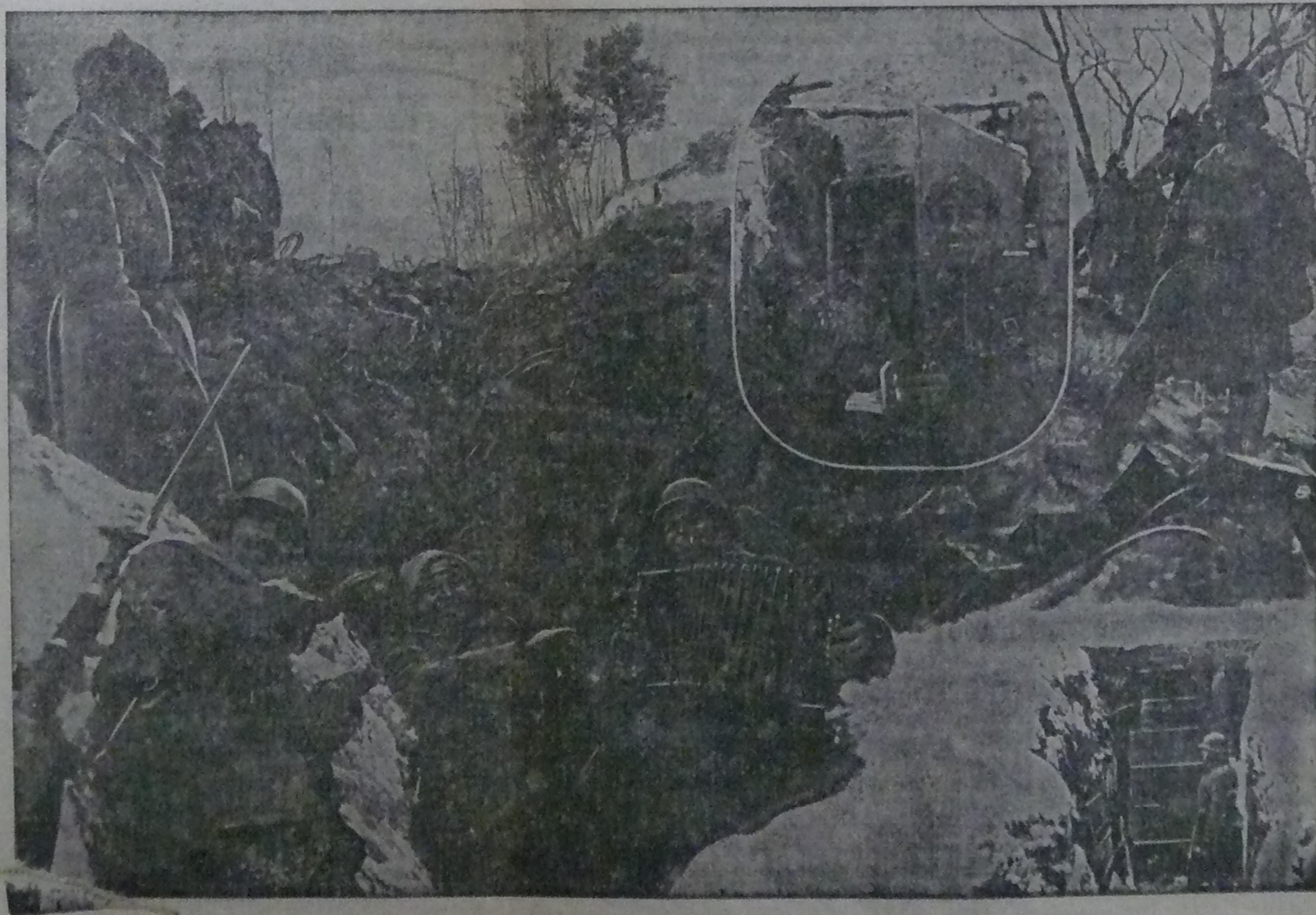
Vakuutamme teille, että tämä on varmin keino saada sota loppumaan ja rauha voimaan.

Eläköön Suomen vapaus ja

Eläköön Otto Kuusisen johtama ja toimiva Suomen Kansanhallitus!

Alas Mannerheimin, Rydin ja Tannerin kopla!

LENINGRADIN SOTILASPIIRIN PUNAISEN ARMEIJAN SOTILAAT.

Suomen Armeijan sotilaat! Mannerheimin linnakkeet ovat teidän hautanol! Kaikki ne, samoin kuin nämäkin linnakkeet, tulevat tuhotuiksi. Pelastakaa henkennel! Ansaatukaa Punaisen Armeijan vangeiksi!

Kapitalistit käyvät sotaa ryövättyjen rikkauksien suurentamisen puolesta teidän verenne hinnalla. Alas miljonäärien hallitus! Alas sodan hallitus! Eläköön riippumaton Kansanvaltainen Suomen Tasavalta ja vapaa Suomen kansa!

MINKÄ VUOKSI?

(Kirjeitä kotiseudulta)

Teidän kirjeenne ovat nähtävästi johonkin hävinneet ja sillä on selvittävissä, ettette ole niin pitkään aikaan saaneet kodistanne kirjeitä. Sodassa sattuu kaikenlaista vastoinkäymistä. Koettakaa kestää...

Näin tavallisesti vastaa Suomen armeijan sotilaan kysymyksen upseeri, silloin kun häneltä kysytään, millä on selvittävisää se, että sotilas on eristetty ulkoisesta maailmasta ja hyvin usein ei tiedä, miten elävät hänen omainsensa ja tuttavat, ovatko he elossa, vai ovatko he kuolleet.

Miksi Suomen armeijan sotilas saa ainoastaan hämäräperäisiä tietoja kotipaikkakunniltaan ja miksi hän ei tiedä, mitä tapahtuu hänen selkäpuolellaan?

Tämä on selvittävisää hyvin yksinkertaisesti.

Mannerheimiläisen armeijan johto kaikella tavalla koettaa salata sotilailta todellisen selkäpuolen raskaan tilanteen... tätä... mitä kaameimpia tapauksia.

Mielelön sota, johon ulkomaiden imperialistien osoituksen nukaankin syöksi Suomen, sen valkosen hallitus, on alistanut kansan lukemattomien onnettomuuksien ja kärsimyksien tielle. Viime päivinä tilanne on tullut yhä tiukemmaksi. Neuvostoliiton sotajoukot ovat murtaaneet Mannerheimin linjan. Kapitalistien suurkartanoherrojen ja suurten virkamisten perheet tuntevat oman kiertämättömän häviönsä ja siksi he kiireellisesti pakkaavat omiin matkalaukkuihinsa ryöstettyjä kalleuksia ja paniikin valtaamina karkaavat Ruotsiin ja Norjan rajalle.

MAASSA VALLITSEE TERRORI (Katri Luoto, Turusta)

...Hyvä veljeni. Sinä et voi kuvitella sitä, miten raskasta on meidän elämä. Jos satut lausumaan sanan siitä, että sinä näet nälkää ja kurjuutta, jos yhdelläkin sanalla kajoat mielettömyydestä sodasta, niin sinua heti syytetään kapinasta, isänmaan petoksesta ja ohrana heti sinut läynnä. Vanhus Matti Kilpiläinen vangittiin siitä syystä, että hän kertoi Kansanhallituksen perustamisesta ja siitä, että Otto Kuusinen jo vuotena 1918 taisi työläisten ja talonpoikien etujen puolesta. Isä ja äiti viitettiin sinä keskustelevat sinua. Äiti usein kokee ja isä tu-

Maassa vallitsee nälkä ja sekasorto. Rautatieliikenne on paralisoinut. Suojeluskuntalaiset perääntyessään polttavat kylät ja kaupungit, ottavat väestöltä lämpimät vaatteet ja tappavat talonpoikaiston karjan. Pikkutallettajat eivät voi säästöpankeista nostaa omia suurella vaivalla säästettyjä talletuksiaan, mutta suurkapitalistit sensijaan ilman suurempia vaikeuksia siirtävät pääomiaan ulkomaiden pankkeihin.

Väsyneet ja puolinalkaiset ihmiset joukottain vaeltavat teitä pitkin. Ne ovat pakolaisia, joilta petomaiset suojeluskuntalaiset ovat polttaneet kodit ja ryöstäneet heidän omaisuutensa.

Kaatuneiden sotilaiden perheille annetaan hyväkkeeksi säälitävää pientä eläkettä — 200-400 markkaa. Näin halvaksi valko-kapitalistien ja suuren yhtiömonistajien laskevat petettyjen sotilaan veren hinnat.

...Joskus syrjäteitä kotipaikkakunnilta saapuneiden tovereiden kasien kautta, saapuu kauan odotettu kirje määräpaikkaansa. Joskus sensuurikaan ei onnistu kaikkia kirjeitä pidättämään ja silloin ihmistotuus saapuu sotilaan tietoon. Se avaa hänen silmiensä eteen asioiden todellisen kuvan.

Sotavangit esittivät meille useita tällaisia kirjeitä, joita he olivat viimepäivinä saaneet kodeistaan. Me esitämme alempana otteita näistä kirjeistä sellaisenaan, poistamatta sanaakaan näistä valkoisen Suomen selkäpuolen tilannekertomuksista, säilyttäen niiden tyylin.

...yhä vanhemman näköiseksi. Eilen hän sai kutsun kaupunkihallintoon pakkotyövelvollisuuden suorittamista varten. Lämpimiä vaatteita hänellä ei ole. Hän on kuihtunut. Minä pelkään, että pakkotyö hänet lopullisesti vie haudan partaalle.

Minä lähetän Toivon kirjeen. Hän oli haavoittumisensa jälkeken kolme viikkoa sotilassairalassa. Minun onnistui käydä hänen luonaan. Nyt hänet kesken paranemista lähetettiin rintamalle. Sinä tiedät, että hän rakastaa minua. Silloin, kun minä ajattelen, etten ehkä enää koskaan näe teitä, niin kyynelreit peittävätkin minun silmät...

SELLAINEN ON JUMALAN TAHTO

(Kaisa Aaltonen, Outokosken kylästä)

...Muutama päivä sitten meidän kylän taloilisilta otettiin porot. Eilen minä sain ilmoituksen, että hallituksen päätöksen perusteella otetaan armeijan tarpeita varten lämpimät vaatteet, kuoikat, kirveet y.m. työkalut. On otettu käytäntöön yleinen pakollinen työvelvollisuus. Liikkeellä

on huhuja siitä, että lähiaikoina tullaan taloilisilta ottamaan lehmätkin. Pastori selvittää, että sellainen on jumalan tahto.

— On vaieten kärsittävä!

Mutta miten voi vaijeta, silloin kuin sinun taloutesi rappeutuu?

200 MARKKAA IHMISVERESTA

(Helmi Ahokas, Viipurin lääni, Mensuvaaran kylä)

Jokaisessa kodissa on kurjuus ja murhe. Meidän kylästä mobilisointiin rintamalle sata miestä. Yksitoista vaimoa jo saivat virallisen ilmoituksen siitä, että heidän miehensä ovat kaatuneet rintamalla. Kaatuneiden perheille jaettiin ilmoitukset, että he tulevat saamaan 200-400 markkaa eläkettä. Tällainen on se veren hinta, jota sotilaat vuodattavat rintamalla.

Yhdessä meidän kylässä on 11 kaatumutta... Kuinka paljon on haavoittuneita, sitä ei kukaan tiedä.

— Ainoastaan teidän kylässä

on näin paljon uhreja, — sanovat meille, — sillä teidän kylän miehet ovat kaikkein vaarallisimmalla rintaman osalla.

Teitä pitkin taajana jonona kulkevat Punaisen Ristin kuormastot. Ne kuljettavat kuolleita ja haavoittuneita. Nähtävästi rintamalla on paljon muitakin vaarallisia paikkoja. Minä olen masentunut. Minkä tähden ihmisten on kuoltava?

Minä pyydän sinua, Pekka, säästämään itseäsi. Sinun on säilytettävä elämäsi lapsiasi ja sinun Helmiäsi varten.

MINKÄ PUOLESTA SINÄ TAISTELET?

(Siiri Niemi, — Tampereelta, — omalle miehelleen)

Armahaiseni! Näinä kauheina päivinä, joina meidän kaupunki on täydellisessä pimeydessä ja jolloin joka hetki odotat uutta sireenin soittoa, joka tulee ilmoittamaan seuraavasta ilmähälytyksestä, minä en nuku. Minä en voi nukkua. Minun sydämeni on täynnä kärsivällistä tuskaa. Katson lapsiani, meidän pentä Lauriamme, joka taas nukkui nälkäisenä, ja repaleisen peitteen alla nukkuvaa Irmaa ja ajattelen sinua. Miten on käynyt sinulle? Vieläkö elät? Minkä vuoksi sinun on oltava kuoleman uhkan alaisena ja miksi sinun on ammuttava ihmisiä, jotka eivät ole meidän vihollisia? Näistä asioista minä olen kuullut radiossa. Me, sotamiesten vaimot, usein kokoonnumme L. asuntoon. Sinä tiedät hänet. Hänellä on radiovastaanottaja. Moskova puhuu uudesta Suomesta, jossa ei tule olemaan kurjuutta. Työläisistä ja talonpoikaista tulee huolehtimaan Kansanhallitus. Sinun ei silloin enää tarvitse kuukaussittain kiertää tehtaalta tehtaalle saadaksesi vaikkapa tilapäistä työtä.

Minkä puolesta sinä taistelet? Sen puolesta, että kaikki jäisi samanlaisiksi, niinkuin oli tähän asti. Minä kiittäisin sinua, minun rakkaimpani, minä olisin ylpeä sinun tahtesi, jos tietäisiin, että sinä taistelet oman kansan

puolesta, sen puolesta, että sinä ja sinun lapsesi eivät tulisi kärsimään nälkää ja kurjuutta. Jospa minä tietäisin, että Suomen sotilaan veri ei vuoda suotta... Elää, niinkuin tähän asti, on mahdotonta. Tällaisista asioista minä ajattelen näinä pitkinä, synkinä öinä.

...Rahaa ei ole. Tulla toimeen sillä eläkkeellä, jonka minä kyynelieni avulla rukoilin lapsiani varten, on mahdotonta. Me kärsimme nälkää. Virtavuori yhä päättävämmän vaatii rahaa. Mistä minä niitä otan? Minä hänelle sanoin, että te tiedätte, että Visa on rintamalla ja minulla ei ole millä maksaa asuntovuokraa.

— Siirtykää maaseudulle, kaikki järkevät ihmiset nyt poistuvat kaupungista, — sanoi hän minulle.

— Heidät on väkiväkällä karkoitettu omista kodeistaan. — sanoin minä vastaan.

Virtavuori punastui ja ärjäsi, että jos minä vielä kerran uskallan noin puhua, niin hän ilmoittaa siitä poliisille ja karkoittaa minut lapsieni kanssa asunnosta ulos kadulle. Mitä tehdä?

...Kirjeen sinulle Eino Nuori. Luettuani kirjeen antaa Matti levoton, koska meillä ei ole oikeutta vanaasti lausua sitä, mitä me ajattelemme.

MEISTA ALA OLE HUOLISSASI

(Mikko Jokinen, Helsingistä)

...Meistä ja kodistasi sinun ei tarvitse olla huolissasi, minun kunnioitettu luutnanttini, Kansallisosakepankin kautta, jossa, niinkuin sinä tiedät, minulla on paljon tuttuja, minä onnistuin, siirtämään huomattavan osan meidän säästöistämme Osloon... Meidän konttori jatkuvasti supistaa liikettä. Tehtaiden johtajille minä annoin ohjeen, että tarpeen vaatiessa on säälimättä kaikki poltettava.

Olen rajattomasti ylpeä sinusta, minun poikani. Sinun valokuvasi oli painettu kaikissa sanomalehdissä yhdessä toisten sankarien kanssa, jotka estävät punaisten hyökkäystä. Olen vakuutettu, etteivät sinua siellä rautabetonisessa karhunpesässä punaiset onnistu kovinkaan häiritsemään.

Viimeinen kirje on otettu punaisten hyökkäyksessä vangiksi saadulta upseeri Jokiselta.

Orteet keräsi "Kansan Sanan" erikoiskirjeenvaihtaja

Eino Nuori.

Sotavangin kirje omisilleen

Rakkaat vanhemmat — isä ja äiti.

Tervehdys teille täältä Neuvostoliitosta. Olen täällä sotavankina.

Kodista saavuttuani marraskuun 30 p:nä jouduin vangiksi. Minä ensin luulin, että he tapasivat minua kohtaan hyvin. Ruokaa antavat niin paljon, kuin haluaa syödä.

Minut heti sodan päätettyä päästävät kotiin.

Kiitos teille, isä ja äiti, opeutuksesta ja siitä kaikesta hyvästä, mitä te minua kohtaan olette tehneet.

Terveisiä veljilleni, siskolleni ja kaikille tuttaville.

Hyvästi, Teidän poikanne JAAKKO.

Punaista Armeijaa tervehtikää

Joulukuun 15 p:nä Ilomantsin piirissä minä jouduin Punaisen Armeijan sotavangiksi.

Ensin jäin omista ja sen jälkeen metsässä kävelin kaksi vuorokautta. Tönsen päivän iltana minä kohtasin tien ja läksin sitä kulkemaan. Tiellä minut otettiin vangiksi, riisuttiin aseista ja esitettiin päällystölle. Kaikkiällä minua on kohdeltu hyvin.

...Minä olen hyvä työssä. Minä olen hyvä työssä. Minä olen hyvä työssä.

Minä kehoitan Suomen työläitekiä tervehtimään kaikkialla Punaista Armeijaa.

...Suomen armeijan entinen sotamies VILLE HAUTAMAKI

Sotilaat! upseereit!

Kirje työtät

Minä, allekirjottanut kirjallisen kaiken sen, mitä nyt täällä Puna-tavankina olette otettiin vange päällystölle, ni jat tervehtivä Meille heti an ruokaa. Meitä nosti se että yhdessä meidä päälle kutsutti toi minun jalkani. Yksi huovikkaat ja minulle.

Puna-armeij meitä pahoin vankeja ei p Minulle tää Loukkaavaa

Suomen äläkä lähde Punainen A pahaa. Se maan sin apua.

Suomen te olla ko rauhassa.

voim teille nähnyt, että sa ihmisen

nossa. Tää tetty Sipe puhuivat

Neuvostoliitä tervehti

Minä lu selvittää

siellä. Suo heellisiä t ja sen Pun -Suomen

jat. vhd vohollista!

Eläköön ja sen Pu

150.000 ten

Lontoo tiedonanno

4 p:nä 150 000 k

Poliisi kie tehtaiden

laiset mie vaativat 15

prosentti yhdessä ehdotti k

prosentilla vat, mutt dotuksen

Lent työk E

Lontoo

W. ar dessa

konetti ko. Lak

2.000 ty vat lako työpalkk ja raska

misen Alas nen

Sotilaat! Lopettakaa hyödytön verenvuodatus! Lopettakaa sota ja kääntäkää aseenne upseereita ja kenraaleitanne vastaan, kapitalistien ja suurtilallisten palkkarenkejä vastaan! Siirtykää Punaisen Armeijan puolelle ja teidän elämänne tulee pelastettua!

Kirje Suomen työtätekeville

Minä, allekirjoittanut, haluan esittää kirjallisessa muodossa kaiken sen, mitä minä olen nähnyt täällä Punaisen Armeijan sotavankina ollessani. Kun meidät otettiin vangeiksi ja esitettiin päälystölle, niin kaikki länsioliijat tervehtivät meitä kädestä. Meille heti annettiin tupakkaa ja ruokaa. Meitä erikoisesti kiinnosti se, että päällikötkin söivät yhdessä meidän kanssa. Paikan päälle kutsuttiin lääkäri, joka sanoi minun kenkäni hiertämät jalkani. Yksi komentaja riisui huovikkaat jalastani ja antoi ne minulle.

Puna-armeijalaiset eivät pittele meitä pahoin. Suomalaisia sotavangeja ei pilkata eikä ammuta. Minulle täällä kukaan ei ole loukkaavaa sanaa sanonut.

Suomen kansa, älä pelkää, äläkä lähde kotoasi mihinkään. Punainen Armeija ei sinulle tee pahaa. Se vielä tulee osoittamaan sinulle kaikenpuolista apua.

Suomen työtätekevät, te voitte olla kotona ja työskennellä rauhassa. Tämän tosiasian minä voim teille todistaa. Minä olen nähnyt, että Neuvostoliiton kylissä ihmiset elävät hyvin ja sovinnossa. Täältä ei ole ketään lähetetty Siperiaan, niinkuin meille puhuivat suojeluskuntalaiset. Neuvostoliiton väestö ottaa meitä tervehtien vastaan.

Minä luulen, että tämä kirje selvittää teille totuuden, sillä siellä, Suomessa, levitetään valheellisia tietoja Neuvostoliitosta ja sen Punaisesta Armeijasta.

Suomen työläiset ja talonnot, yhdessä eteenpäin kohti vihollista!

Eläköön Neuvostoliiton kansa ja sen Punainen Armeija

ERKKI HAIKALA.

Pyöveli Mannerheim

Englantilaisten pankkiporojen käskyläinen, Neuvostovastaisen sodan provokaattori.

Venäjän keisari... Nikolai verisen palkkaneuvoston jäsen.

Kymmenien tuhansien työtätekevien murhaaja, Suomen kansan pyöveli.

Martin Andersen-Nexö

Kirje koko maailman nuorisolle

Kallit nuoret toverit!

Hajoava yhteiskunnallinen järjestelmä, jota me elämme, yhä enemmän ja enemmän muistuttaa viidakkoa. Kaatunut, mätännevä estää menoa eteenpäin. Läpikulkemattomat metsät, myrkytetyt, matoilevat ja kietoutuneet suokasvit muodostavat kauheita esteitä elämälle, joka haluaa ja jonka täytyy päästä eteenpäin. Elämän lait ovat lakanneet olemasta tai ovat ainoastaan viekeissä sanoissa. Määrää ainoastaan "viidakkojen laki", syökää toinen toistanne! Tappakaa toinen toistanne! Ihmisten kaikki hyvät tunteet, — se, mikä vie heitä eteenpäin, ovat muuttuneet kammoitaviksi myrkyllisiksi kukiksi, kuolemaa tuottavin lausein, jotka stenien tavalla kasvavat mätänneväällä maaperällä.

Rakkaus synnyinmaata kohtaan, kaibo vapaudesta, solidaarisuuden tunne ihmisten kesken — kaikki tuli myrkyksi, tuhoutumisen välineeksi.

Ensimmäistä maailmansotaa alkaen on käynyt selväksi, että kapitalistinen parasitti yhä

edelleen kehittyä, että se elää vanhan järjestelmän poliittisen ja taloudellisen rakenteen jättäjäjärjelmän jatkuvaisuuden lain laiskuun. Tämän päiväinen kapitalistinen yhteiskunta sen petomaisena kilpailuna kaikkia vastaan, sen ankarana taisteluna kaikkea sitä vastaan, mikä merkitsee elämän kehitystä, vaikuttaa siltä, että vanhan maailman ihmiskunta laulaa laulunsa viimeistä värsyä. Tuntuu siltä, että vanha länsieurooppalainen kulttuuri vaipuu suohon, viidakkoon.

Mutta on olemassa myös toiset voimat, jotka riittävät siihen, että uusi vallankumouksellinen nuorisovoima vapautuu tästä vanhasta maailmasta. Ja tämän takia vaara ei ole niin kauhea. Juuri nyt, kun kaikki näyttää näin uhkaavalta, jolloin kapitalistisen maailman judas lähettää omat palvelijansa tappamaan uutta aikaa, — tulette te, nuoret, uudella tahdollanne taisteluun. Tähän sisältyy pelastuksen toivo, valon välähdykset, sen lupaaminen, että uusi terve metsä kasvaa mädäntyneiden viidakkojen tilalle.

le. Kaikesta sydämeistäni — tervetuloa!

Teidän on sanottava kuolevalle yhteiskunnalle totuus niin, että sen puolustajilla se kaikuisi korvissa, jotta kaikki etsivät kuulisivat teidän äänenne. Vielä jossain leijailee kapitalistisen aikajakson suuruuden ja menneisyyden aate. Tunnukset vapaudesta ja demokratiasta vielä leijailevat siellä ja täällä ja tekevät omaa pimeätä työtänsä toivossa, että niitä yhä edelleenkin hyväksyttäisiin sellaisinaan, kuin mitä ne olivat joskus. Kohottakaa omat palavat soitutonne kaikkea sitä vastaan, mikä esiintyy menneisyyden haaveena ja polttakaa se! Ajakaa hänet hautaan, pukeutukooppa hän kuinka korkeisiin pukuihin tahansa. Älkää salliko petturien kulvettuneiden ja kylmien käsien kietoutua teidän parhaimpien tunteittenne ympärille!

Väsymättä osoittakaa ihmis-kunnalle tietä eteenpäin. Ei ole mitään sellaista, mitä vanha maailma vihaisi voimakkaammin,

(Jatkoa 4:llä siv.)

Kaipaen asukkaat, palatkaa kotinne

Koko ikäni minä tein työtä työläisille rautaselle Saltinkylässä sekä Kettuselle ja Piipposelle Lehtenkylässä. Työpäiväni oli pitkä. Se oli hevoskengän muotoinen, missä vain pieni aukko jäi lepoa varten.

En minä paremmin elänyt viimevuosinakaan. Omaisuutta ei ollut. Halotkin täytyi ostaa. Suutarin raskaalla työllä minä sain itselleni pennejä ruokkiakseen itseäni.

Tässä kirjessänni minun atkomuksenani on kertoa Kaipaen asukkaalle, kuinka heidät pettivät suomalaiset ryövärit. Perääntyessään he väkisin velivät mukanaan meidän asukkaamme. Lapset ja naiset olivat evakuoitu jo aikaisemmin.

Joulukuun 1 päivänä valkosuomalaiset alkoivat perääntyä kylästämme. Oli varhainen aamu. Ikkunasta minä huomasin, että palaa sahan johtajan talo. Tulvani ruokalaan minä huomasin, että palavat saha ja monta taloa. Suomalaiset sotilaat meinasivat sytyttää talon, jossa eli työläinen Harakka. Minä menin portille. Näin, että yksi sotilas juoksee rautatielinjalta ja suuntautuu suoraan meihin. Toiset sotilaat huomattuaan minut huusivat häälle: "Tule takaisin, siellä on asukkaita". Näin meidän mökkimme jäi ehjäksi. Vähän ajan kuluttua koko Kaipaa oli tuossa vallassa. Pian tuli valtasi myös lein Suvilahden.

Viha ja pelko valtasivat minut. Minä koko ajan pelkäsin, että pian meidänkin mökkimme sytty tuleen ja minna odottaa kuolema. Mutta mitä minä voisin tehdä? Värisin ja kiroilin. Käteni vielä silloinkin värisivät, vaikka lähestyneet puna-armeijalaiset mitään pahaa eivät tehneet, vaan päinvastoin vielä rauhoittivat minua.

Punainen Armeija tuli kyläämme seuraavana joulukuun 2 päivänä. Kylä oli poltettu poroksi. Talojen raunioilla kytivät tukit.

Punainen Armeija ei koske ketään paikallisista asukkaista, vaan päinvastoin, se suojelee kansan omaisuutta, ruokki karjaa, joka jäi ilman isäntää.

Minä kutsun kylämme kaikki asukkaat, samoin myöskin paikalliset Armas ja Alpo Tiilikaisista palaamaan kotiin ja alkamaan rakentaa täällä uutta elämää. Useilla meistä talot ovat poltettut, kyynleet vuotavat katsellesani raunioita. Mutta syvällisiä tähän ovat valkosuomalaisten upseerit ja suojeluskuntalaiset. He polttivat kylämme, samoin kuin Suojärvenkin ja muut. Älkää uskoko valkosuomalaista, jos tästä kaikesta he sytyttävät Punasta Armeijaa. Hehän 20 vuoden kuluessa levittivät kaikenlaista parjausta Neuvostoliitosta, kihoittaen vihaa venäläistä kansaa kohtaan, joka antoi Suomelle täydellisen riippamattomuuden, ja joka tuli nyt vapauttamaan meidät valkosuomalaisten sodarprovokaattorien rosvolaumoista.

ANTTI TIILIKAINEN.

LA OLE SASI

... (illegible text)

... (illegible text)

Nuori.

... (illegible text)

... (illegible text)

... (illegible text)

... (illegible text)

... (illegible text)

... (illegible text)

... (illegible text)

... (illegible text)

... (illegible text)

... (illegible text)

... (illegible text)

... (illegible text)

... (illegible text)

... (illegible text)

... (illegible text)

... (illegible text)

... (illegible text)

... (illegible text)

... (illegible text)

... (illegible text)

... (illegible text)

... (illegible text)

150.000 kutomotyöläisten lakko Intiassa

Lontoo. Reuterin tietotoimiston tiedonannon mukaan maaliskuun 4 p:nä alkoi Bombay'ssa yli 150.000 kutomotyöläisen lakko. Poliisi kielsi kokoukset kutomotehtaiden alueella sekä kaikenlaiset mielenosoitukset. Työläiset vaativat työnalkan suurentamista 15 prosentilla hintojen nousun yhteydessä. Sovitteleva neuvosto ehdotti kohottaa työpalkan 10 prosentilla. Työnantajat suostuivat, mutta työläiset kielsivät ehdotuksen ja jatkatvat lakkoa.

Lentokoneitaan työläisten lakko Englannissa

Lontoo. Sanomalehti "Daily Worker" tiedottaa, että yhdistyneet lentokoneitaan työläiset lakkoivat 2.000 työpäivää. Työläiset julistivat lakon vastustukseksi alhaisia palkkoja, ylimääräisiä töitä ja raskaita työoloja vastaan.

Ulkomaan lehdistö Punaisen Armeijan voitoista Suomessa

SAKSA.

Berlini. "National Zeitungin" Helsingissä oleva kirjeenvaihtaja tiedottaa Viipurin ympärillä olevista suurista taisteluista ja merkitsee suomalaisten vastarinnan heikkouden neuvostosotajoukkojen voimakkaalle hyökkäykselle. "Suomalaiset, kirjoittaa kirjeenvaihtaja, puhdistivat asemansa Mannerheimin linjalla ja olivat pakoitetut siirtymään uusiin varustuksiin. Neuvostosotajoukot tekivät suuren aukon suomalaisissa puolustusvarustuksissa. Suomalaisissa sotilastiedonannoissa, vaikkakaan ei puhuta suurista tappioista, mutta jo tunnustetaan suomalaisten sotajoukkojen perääntyminen". Kirjeenvaihtaja

osoittaa suomalaisten suuriin menetyksiin Viipurin piirissä ja merkitsee neuvostotaitelijain rohkeuden ja miehuuden. Yhden neuvosto joukko-osaston onnistui katkaista suurelta suomalaisten joukko-osastosta perääntymistien ja ajoi sen metsään Viipurin itäpuolelle.

Lehti "Warshaver Zeitung" kirjoittaa, että Punaisen Armeijan menetykset Suomessa saavat suurta huomiota osakseen Tanskassa. Köpenhaminalainen lehti "Politiken" tiedoituksessa Helsingistä alleviivaa, että neuvosto joukko-osastojen hyökkäys käy yhä voimakkaammaksi.

BULGARIA

Sofia. Bulgarialainen lehdistö yksityiskohtaisesti kuvaa Punaisen Armeijan toimintaa Suomessa ja alleviivaa sen hyökkäyksen murtumatonta voimaa. Aikakauslehti "Stopanski problemi" kirjoittaa: "Helmikuun 12 p:nä Leningradin sotilaspäämajan esikunta operatiivisessa tiedonannossaan tiedotti suomalaisten luutnantin linjan päättävästä murtaamisesta Karjalan Kannaksella ja useiden varustusten valtaamisesta. Tämän jälkeen neuvostosotajoukkojen hyökkäys voimakkaasti eteni. Suomalaiset olivat heitetyt toiselle luutetulle vyöhykkeelle ja helmikuun 20 p:nä

neuvostosotajoukot valtasivat kannaksen koko läntisen- ja rannikko-osat ja lähestyivät varustuksien pääkohtaan — Viipuriin". Edelleen aikakauslehti kirjoittaa, että huolimatta kaikista neuvostosotajoukkojen hyökkäysten vaikeuksista mannerheimiläisen Suomen tuho on läheisen tulevaisuuden kysymys.

Lehti "Zora" yksityiskohtaisesti analysoi tilannetta, joka muodostuu Viipurin valtaamisen yhteydessä. Kirjoittaa, että Viipurin — tämän perusvarustetun paikan — siirtäminen Punaisen Armeijan käsiin muodostaa uuden strategisen tilanteen koko rintamalla.

Englannin ja Ranskan ilmailuvoimien häviö

Berlini. Artikkelissa "Saksan Voima ja britannialainen valhe" "Völkischer Beobachter" kirjoittaa: "Länsivaltiot eivät suostu saksalaisten vakuuttamiseen, että sodan ensimmäisellä vuosipuoliskolla he kadottivat 335 lentokonetta, kuin samanaikaisesti Saksa kadotti ainoastaan 78 lentokonetta. Tämän tunnustaminen Lontoossa ja Pariisissa on vaikeata, sillä siellä yritetään todistaa oman ilmailuvoimansa etevämyydestä. Pitemmän aikaa länsimaat tiedottivat britannialaisten lentokoneiden lennoista Berlinin yllä. On ihmeteltävää, miksei ainoakaan neljästä miljoonasta berliniläisestä ole nähnyt eikä kuullut ainoatakaan englantilaista lentokonetta. Me tiedämme, että nämä valheelliset tiedotukset ovat sodankäymisen epäonnistumisen tulos. Englanti keksii omia saavutuksia sen asemesta, että valtaisi niitä. Tulevaisuus tulee näyttämään mitä maksavat nämä lasten mielikuvitukset".

Turkin ottama kanta suhteessa Balkanin maihin.

LENINGRADIN SOTILASPIIRIN ESIKUNNALLTA

Leningradin Sotilaspäämajan Esikunta, tutustuttuaan äskettäin ulkomaalaisessa lehdistössä julkaistussa niin kutsutun suomalaisen hallituksen "noottiin", joka oli lähetetty Kansainliittoon ja jossa tuomitaan "sodankäyntimetodit, joita käyttää Neuvostoliitto", ilmoittaa, että koko tämä "nootti" on kokoonpantua valheellista, mielikuvitustellista väitteistä, jotka ovat neulottut valkoisella langalla.

1. Yllämainittu "nootti" väittää, että "neuvostoilmahyökkäykset suomalaista siviiliväestöä vastaan tapahtuvat melkein joka päivä", että "sadat lentokoneet, jopa toisinaan yli 500, ottavat osaa näissä hyökkäyksissä", että "neuvostolentokoneista on heitetty lähes 20 tuhatta pommia", että "usein lentokoneista suoritehti konekivääriammunutta", minkä ohella "nootti" ei oysähdy sellaisestakaan perättömästä valheesta, kun esim. sen vakuuttamisesta, että kaikki tämä olisi suunnattu, pääasiallisesti, siviiliväestöä vastaan. Mutta itse "nootistakin" selvenee, kuinka huonosti on sommiteltu suomalaisten keksimä valhe. Niinö, suomalaisten tietojen mukaan, joihin viittaa "nootti", me luemme, että "ilmapommitusten aikana oli tapettu 392 henkeä siviiliväestöstä". Näinollen, kolmen kuukauden aikana "melkein jokaisena päivänä" pommitusten tuloksena, joihin otti osaa satoja lentokoneita, sekä toisinaan "yli 500:kin", tapettujen lukumäärä suorastaan suurennettujen tietojen mukaan, saavutta, kuten käy selville, kaikkiaan 392 henkeä.

Yksistään tämä tosiseikka puhtaasti kumoo mielikuvituksen tulokset, jotka heitetään neuvostosotajoukkojen ja neuvosto-ilmalavoimien hartioiden perikatoon joutuneiden suomalaisten vallantäijäin "nootissa". Yksistään tämä tosiseikka täydellisesti osoittaa, että todellisudessa neuvostoilmalavoimisto omissa moitteellisissa ja menestyksellisissä

sotatoimissa ampui suomalaisia sotajoukkoja, varusteita, lentokenttiä ja muita sotakohteita Suomen alueella, eikä lainkaan siviiliväestöä, jonka keskuudessa, kuten tulee selville jo suomalaisistakin tiedoista, ovat vain mitättömät uhrit.

Näinollen, koko tämän "nootin" parjausluonne Punaista Armeijaa kohtaan on todistettu, mikä vain korostaa sen tekijöiden avuttomuutta ja valhetta.

2. "Nootin" tekijöiden vapaa mielikuvitus menee niinkin pitkälle vakuutuksissaan, kuten esim. tiedoituksiin siitä, että "neuvostomaosastot jatkuvasti käyttivät sotavankeja ja siviilihenkilöitä panssarin asemassa omien rynnäkköjensä aikana suomalaista armeijaa vastaan", että neuvostosotajoukot mukamas olisivat käyttäneet jotakin "komatosikaasia, minkä tuloksena sairastui 11 suomalaista tykkimiestä", että muka "sodankäyntimetodit merellä, joita käyttää Neuvostoliitto, samoin ovat ristiriidassa kansainvälisen lakisääädöksen kanssa".

Kaikki nämä monisanaiset ilmoitukset samoin kuin myös "nootin" vakuutukset siitä, että Neuvostoliitto mukamas on rikkonut v. 1907 Haagin konvention ja v. 1929 heinäkuun 27 päivän geneveläisen konvention sodankäynnin metodeista, eivät ole millään perusteltu ja täydellisesti ovat suomalaisten asioihinsa sotkentuneiden vallanpitäjien valheellisia juoruja. Punaisten Armeija on kyllin voimakas, olakseen käyttämättä myrkykkäsuja, puhumatta jo siitä, että Punaisten Armeija tällaisten kaasujen käyttämisen katsoo siveettömäksi ja rikokselliseksi, joka ansaitsee täydellistä ja yleistä tuomiota.

Kaikki nämä parjausmaiset juurut Punaista Armeijaa vastaan eivät voi estää suomalaisten vallantäijäin neuvostoilmaosaston seikkailun lähestyvää loppua, kuten eivät voi sitä auttaa myöskään suomalaisten upseerien

toimet, jolloin varusteiden pakollisen luovutuksen edellä neuvostosotajoukkoille Karjalan kannaksella he sitovat seiiniä ja ampuvat paikan päällä suomalaisia sotilaita, jotka eivät halua taistella toivottoman asian puolesta.

3. Yllämainittu "nootti", yrityksessään kaunistella valkoisille valkokaartilaisille muodostuneen toivottoman tilanteen, ilmoittaa myöskin, että "neuvostosotajoukkojen onnistui valloittaa vain ne alueet, jotka eivät omaa suurta merkitystä".

Leningradin Sotilaspäämajan Esikunta ei pidä tarpeellisena kumota tällaisia tyhmiä väitteitä. Nämä väitteet ovat yhtä arvokkaita niiden ei pitkä aika sitten olleiden suomalaisten valkokaartilaisien relatioiden kanssa, joiden tyhmyys on ilmeinen.

Norjalaisten työläisten taistelu sotaa vastaan

Oslo. Näinä päivinä pidetyssä Bergenin (Norja) kaupungin sähkömonttöörien liiton yleisessä kokouksessa työläiset kategorisesti kieltäytyivät auttamasta valkosuomalaisia ja vaativat, että hallitus noudattaisi ankaraa puolueettomuutta. Kokous esitti vastalauseen suomalaisten karkurien pakollisesta lähettämisestä valko-Suomeen. Kokouksen osanottajat vaativat, että hallitus ryhtyisi toimenpiteisiin englantilais-ranskalaisten agenttien toiminnan ehkäisemiseksi, joiden työ on suunnattu Norjan vetämiseksi sotaan.

Bergeniläisten sosialidemokraattien taantumuskellinen johto lehden "Aftenpostin" tiedotuksen mukaan päätti erottaa puolueesta kaikki Bergenin kaupungin sähkömonttöörien jäsenet. Norjan sosialidemokratian johtajat" vielä kerran osoittivat, että he toimivat yhdessä suomalaisten valkokaartilaisien kanssa.

Sodanvastainen liike Japanissa

Tshunshin. Tietotoimisto Central News'in tiedoituksen mukaan Tokiossa joku päivä sitten on tuomittu 5 henkilöä, jotka esiintyivät sotaa vastaan, vankilaan 5—15 vuoteen saakka. Tietotoimiston tiedoituksen mukaan aktiivisista esiintymisistä on vangittu 55 henkilöä.

Tiedoitetaan, että Cantonissa oli useita sodanvastaisia esiintymisiä. Helmikuussa japanilaiset santarmit, toimittaessaan sotilassairaalan tarkastusta Cantonin esikaupungissa, vangitsivat useita henkilöitä, joista 3 oli heti teloitettu. Santarmit löysivät sairaalassa suuren määrän sodanvastaista kirjallisuutta.

Englantilaisten rankaisuretkikunta Vasiristanissa

Kabul. Intialaisen lehden "Civil Military Gazette" tiedoituksen mukaan englantilainen rankaisuretkikunta alkoi sotatoimintat Vasiristanin vuoristoheimoa vastaan. Helmikuun 21 p:nä sotajoukot alkoivat hyökkäykseen Ahmetzaicin heimoa vastaan, joka asustaa Vasiristanin eteläosassa. Ahmetzaicit osoittavat voimakasta vastarintaa.

Englantilaisten toinen kolonna yksikön avustamana hyökkää Bannusta. Kaninallisten voimakkaan vastarinnan johdosta kolonna ei voinut liikkua eteenpäin.

Bannu ja Kohaton kaupunkien välisellä piirissä on julistettu sotatila.

Hindulainen mussulmanien yhdistys esitti vastalauseen rankaisuretkikunnan toimintaa vastaan Vasiristanissa. Päätöslauselmassa osoitetaan, että heimot nousivat taistamaan lähekkäin edelleen englantilaisten siirtolaisten riistoa.

Kirje koko ...

(Loppu)

kuin Neuvostoliittoa. Sitä vihaat, kuin hedelmätön vanhuus vihaa nuoruutta, kuten kuolemaan tuomittu vihaa elämää. Väsymättä osoitakaa vanhalle maailmalle Neuvostoliiton esimerkkiä, vanhalle maailmalle, joka pelkää Neuvostoliittoa, kuten keskiaikainen piru pelkäsi ristiä. Älkääkää huolehtiko n.s. "kulttuuririhenkällisyyksistä", näistä viidakkoiden shakaaleista, jotka esittävät itsensä "anti-fasisteiksi": heidän kaikki sisäinen olemuksensa on "engelskataudin" saastuttamana. Säälimättä pieksäkää paatuneisuutta, joka pakottaa nämä "kulttuuriset henkilöt" asettumaan vanhuksien riviin ja kannattamaan kuolleita nuorten laskuun. Älköön oysähtykö teidän kunnioitus heidän "tietojen" edessä. Muistakaa, että he ruokkivat itseänsä viidakoiden jätteillä.

Arvioikaa heitä ja kaikkia muita sen mukaan, miten he suhtautuvat Neuvostoliittoon. Älkää usko ketään, joka parjaa Neuvostoliittoa ja samanaikaisesti nimittää itseänsä vallankumoukselliseksi. Neuvostoliitto — se on koekivi, joka osoittaa, kuinka luia ja kestävä on kokeiden alaisena oleva ihminen. Suhteista Neuvostoliittoon te aina voitte tuntea ne, jotka todella haluavat kulkea eteenpäin, läpöittäjän ja mukanaulkijoiden keskuudesta.

Älkää laskeko käsiänne! Ja viimeinen: me elämme sokeroituneen valheen aikakautta. Tämän takia totuus ei voi olla riittävä karkeata.

Tämä Martin Andersen-Nexön julistus nuorisolle oli painettu tuholmalaisessa aikakauslehdessä "Nuorisson ääni".